

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี

บทคัดย่อ

ของ

ดวงดี ศรีสม

- 1 ส.ค. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

เมษายน 2549

ดวงดี ศรีสม. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับ*

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.

(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยจำแนกตาม เพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจ

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จำนวน 230 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่สาขางานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอนและด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มีความสนใจและไม่สนใจ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

THE OPINIONS ON THAI TYPING LEARNING OF THE SECOND YEAR
STUDENTS AT PETCHABURI COMMERCIAL SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
DUONGDEE SRISOM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University

April 2006

Doungdee Srisom. (2005). *The Opinions on Thai Typing Learning of the Second Year Students At Petchaburi Commercial School*. Master's Project., M.Ed. (Business Education). Bangkok :Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor : Ms.Pakkaporn Scolrugs.

The purposes of this research was to study the opinions on Thai typing learning of the second year students at Petchaburi Commercial School in 5 aspects. These 5 aspects were included of content, teaching method, instructors, teaching media, and student evaluation classified by variations, sex, studied programs, study achievement, and interest in Thai typing.

The sample group used for this research was students in second year level of Petchaburi Commercial School. It composed of 230 students. The tools for data collection were five-level-evaluation questionnaire, statistic used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA.

The results from this research as follow:

1. The students have opinion as a whole at the high level in Thai typing learning of 5 aspects included content, teaching methods, student evaluation at the high level and teaching media at the medium level
2. The difference of sex among the students have significant difference in Thai typing learning at .05 level as a whole and the aspects of contents, teaching methods also have have the same result. But in the aspects of instructors, teaching media and student evaluation they no significant difference.
3. The students in different studied programs have significant difference at .01 level as a whole and as the aspects of teaching methods, instructors, teaching media and student evaluation have the same result. As the aspects of contents have significant difference at .05 level.
4. The students in different study achievement have significant difference in Thai typing learning at .05 level as a whole. The aspects of student evaluation have significant difference at .01 level and the aspects of contents, teaching methods instructors, and teaching media have no significant difference.
5. The students have different interests in Thai typing but they have no significant difference as a whole. The aspects of student evaluation have significant difference at .01 level and as the aspects of contents, teaching methods instructors, and teaching media have no significant difference.

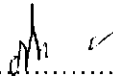
ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
ดวงดี ศรีสม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
เมษายน 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนมวิทยการเพชรบุรี ของ ดวงดี ศรีสม ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
ธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

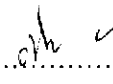
(อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

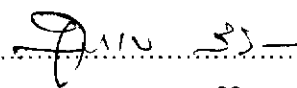
.....

(อาจารย์สิฏฐากร ชุทรัพย์)

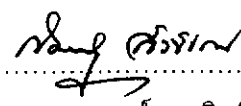
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์สิฏฐากร ชุทรัพย์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รศ.ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำการทำงานวิจัยนี้ ทุกขั้นตอนจนเสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยพัฒนาการทำงานให้เป็นไปอย่างมีคุณค่า มากขึ้น และท่านยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์ และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ รศ.ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ฉบับนี้ และได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ และอาจารย์นิตยา ทรัพย์เกิด ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ พร้อมทั้งข้อคิด ที่เป็นประโยชน์ และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ครูใหญ่โรงเรียนพนนิชการเพชรบุรี ครู-อาจารย์ สาขางานการบัญชี สาขางานการขาย สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตลอดเวลาที่ทำการวิจัยและขอขอบใจ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์อันมีคุณค่าแก่ผู้วิจัย ด้วยความเมตตากรุณาตลอดมา

ท้ายที่สุดของความสำเร็จในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้ชีวิตและสติปัญญาในการทำสารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ คุณค่าที่เกิดขึ้นจากการศึกษาครั้งนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่ให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ให้ความห่วงใย ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

ดวงดี ศรีสม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ประวัติโรงเรียน	7
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)	10
ความหมายของความคิดเห็น	14
ความจำเป็นและข้อแนะนำในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	16
พฤติกรรมของครูที่พึงประสงค์	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
ความมุ่งหมายของการวิจัย	62
ความสำคัญของการวิจัย	62
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย	62
สมมติฐานของการวิจัย.....	63
วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	63
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สรุปผลการวิจัยข้อมูล	64
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก.....	78
ภาคผนวก ข.....	84
ภาคผนวก ค.....	90
ภาคผนวก ง	92
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำแนกความแตกต่างของพิมพ์ดีดและแป้นพิมพ์	16
2 จำนวนประชากรและกลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามสาขางาน.....	36
3 จำนวนและคำร้อยละ ของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และความสนใจ	43
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรีโดยรวมและรายด้าน	44
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรีในด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ	45
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรีในด้านวิธีสอน โดยรวมและรายข้อ	46
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรีในด้านครูผู้สอนโดยรวมและรายข้อ	47
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรีในด้านสื่อการสอนโดยรวมและรายข้อ	48
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรีในด้านการวัดผลโดยรวมและรายข้อ	49
10 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี โดยรวมและราย ด้าน จำแนกตามเพศ	50
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรี จำแนกตามสาขางาน	51

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี โดยรวมและราย ด้าน จำแนกตามสาขางาน.....	52
13 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านวิธีการสอน โดยวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามสาขางาน.....	53
14 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านครูผู้สอน โดยวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามสาขางาน.....	53
15 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านสื่อการสอน โดยวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามสาขางาน.....	54
16 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านการวัดผล โดยวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามสาขางาน.....	55
17 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้าน ครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวม ด้วยวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามสาขางาน.....	55
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีด ไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการ เพชรบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56
19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี โดยรวมและราย ด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	57
20 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านการวัดผล โดยวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58
21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมด้วยวิธีการของเซฟ เฟจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	58
22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี โดยรวมและ รายด้าน จำแนกตามความสนใจ.....	59

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 ความถี่ของความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อ การสอนและด้านการวัดผล	60
24 แสดงค่า IOC ของแบบสอบถาม	93
25 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	94

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะ มีฝีมือ ที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนา และดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้เน้นให้การจัดการอาชีวศึกษา ประสานความร่วมมือกันทั้งภาครัฐ เอกชน และสถานประกอบการ โดยมีกฎหมาย ว่าด้วยการอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การอาชีวศึกษาได้สนองตอบความต้องการของบุคคล และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจึงมีส่วนสำคัญที่จะตอบสนอง ความต้องการดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2543 : 65) แต่ระบบการศึกษาปัจจุบันไม่สามารถสร้าง ผู้เรียนที่มีคุณภาพได้ตามที่มุ่งหวัง สืบเนื่องจากปัญหา หลายประการทั้งด้านโครงสร้าง กระบวนการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และระบบ สนับสนุนต่าง ๆ (รายงานปฏิรูปการศึกษาไทย. 2545 : ก) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงให้ความสำคัญกับการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ดังนี้ ปฏิรูประบบการศึกษาให้สอดคล้องซึ่งกัน และกันทั้งระบบ ปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการศึกษา ปฏิรูป ครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา เพื่อให้สนองต่อ ความต้องการของกำลังคนในประเทศ และสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (สำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา. 2545 : 4 – 5)

ดังนั้น อาชีพครู อาจารย์ จึงเป็นอาชีพที่จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ทั้งด้านความคิด และการกระทำ ครูจะต้องตั้งมั่นอยู่ในฐานะผู้รอบรู้สามารถสั่งสอนและอบรมศิษย์ในการดำเนินชีวิต การอาชีพ การแก้ไขปัญหาวชิวัต ดังนั้นสังคมจึงยกย่องครูเป็นผู้มีจริยธรรมอันสูงส่ง และคาดหวังว่า จะต้องระมัดระวังตนในด้านความประพฤติ การรักษาความดีเหนือกว่าอาชีพอื่น ๆ (บุศรินทร์ ปัทมาคม. 2546 : 45) ดังนั้นจึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ณาจารย์ และบุคลากรทางการ ศึกษาเป็นผู้นำปรัชญา แนวคิด และเจตนารมณ์ของการปฏิรูปทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติบนความ เชื่อที่ว่า ถ้าต้องการเด็กแบบใด การสอนและการบริหารจะต้องมีพฤติกรรมเช่นนั้น ถ้าต้องการครู สอนแบบใด ครูจะต้องได้รับการฝึกฝนจริงด้วยวิธีเช่นนั้น ถ้าครูบกพร่องไปแม้ว่าองค์ประกอบอื่น ๆ จะดีเพียงใดก็ตาม การจัดการศึกษาก็ล้มเหลวอย่างแน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานปฏิรูปการ ศึกษาไทย (2546 : 45) กล่าวว่ หัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ การเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ที่การส่งเสริมและพัฒนาครู ให้ครูถึงพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถทั้งทางด้านองค์ ความรู้ ทักษะการสอน ความรัก ความเมตตาต่อศิษย์ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงาม ครูมี ลักษณะอย่างไร เด็กจะมีลักษณะอย่างนั้น

โรงเรียนพนัชการเพชรบุรี เป็นสถานศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษา จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปิดการสอนใน 3 สาขางานคือ สาขางานการบัญชี สาขางานการขาย สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนที่มีความรู้ ความชำนาญ ในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม มีเจตคติ บุคลิกภาพ และเป็นผู้มีปัญญาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ใน การประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เลือกระบบและวิธีการสอนได้ตามศักยภาพ ความสนใจ และโอกาสของตน

วิชาพิมพ์ดีดไทยเป็นวิชาชีพสาขา ที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ของกรมอาชีวศึกษา ลักษณะของวิชาพิมพ์ดีดไทยมีการปฏิบัติเพื่อสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน เรียนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติและการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ครูผู้สอนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้ จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้เข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้จริง ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความสามารถในการเตรียมการสอน แม่นยำในเนื้อหาที่สอน สามารถปรับแนวการสอนให้เหมาะสมกับสภาวะของชั้นเรียน ครูจึงต้องมีการพัฒนาปรับปรุง สมรรถภาพในด้านความรู้วิชาการเพื่อให้ครมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนให้ดีพอที่จะมีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้และตอบปัญหาผู้เรียนได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และการพัฒนาความรู้ วิชาครู วิธีสอน ตลอดจน เจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ การเรียนการสอนจะเป็นผลดีเมื่อผู้เรียนมีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ ทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนพนัชการเพชรบุรี จึงได้พบเห็นปัญหาในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ที่มีปัญหากระทบถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเลือกแผนการเรียนในอนาคตของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัชการเพชรบุรี เพื่อผู้สอน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลวิจัยมาเป็น แนวทางการจัดฝึกอบรม เพื่อปรับปรุงอาจารย์ในรายวิชาพิมพ์ดีดไทย ทั้งทางด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล ทำให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุประสิทธิผล ตามเป้าหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยจำแนกตาม เพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจ

3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรรบุรี ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยที่เป็นวิชาพื้นฐานของหมวดวิชาชีพสาขางานในระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรรบุรี จำนวน 230 คน จาก 3 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี 81 คน สาขางานการขาย 61 คน และสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 88 คน รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 230 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

- 1.1.2 หญิง
- 1.2 สาขางาน
 - 1.2.1 สาขางานการบัญชี
 - 1.2.2 สาขางานการขาย
 - 1.2.3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.3.1 ผลการเรียนรู้สูง 3.00-4.00
 - 1.3.2 ผลการเรียนรู้ปานกลาง 2.00-2.99
 - 1.3.3 ผลการเรียนรู้ต่ำ 1.00-1.99
- 1.4 ความสนใจ
 - 1.4.1 สนใจ
 - 1.4.2 ไม่สนใจ

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยใน 5 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
- 2.2 ด้านวิธีสอน
- 2.3 ด้านครูผู้สอน
- 2.4 ด้านสื่อการสอน
- 2.5 ด้านการวัดผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อการเรียน หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิดหรือพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่ได้รับแล้วเกิดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจซึ่งกันเป็นความคิดเห็นของนักเรียนที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริง ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งได้กำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระรายวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อม และสื่อเทคโนโลยีให้มีความเข้าใจ มีความชำนาญเฉพาะด้านและได้เลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายละเอียดเนื้อหาสาระรายวิชาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการพิมพ์การกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน ที่จำแนกระดับความยากง่าย โดยรายละเอียดมีการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและประยุกต์สื่อต่าง ๆ เป็นมวลประสบการณ์และเพิ่มองค์ความรู้โดยรวมที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถภาพพื้นฐานและทักษะความชำนาญในการพิมพ์งานต่าง ๆ

1.2 ด้านวิธีสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอน เทคนิควิธีฝึกปฏิบัติที่ครูใช้สอน วิธีการสอนของครูที่ใช้ในระหว่างการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้การถ่ายทอดความรู้และทักษะประสบการณ์จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน

1.3 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูและประสบการณ์ในวิชาที่สอน ความรู้ความสามารถที่ทันสมัยของผู้สอนที่ให้แก่นักเรียน การปฏิบัติตน ความรับผิดชอบต่องานที่สอน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความเข้าใจในตัวนักเรียน การเอื้ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

1.4 ด้านสื่อการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวัสดุอุปกรณ์ ความสมบูรณ์ของบทเรียน และสื่อการสอนต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย ทันสมัย สะดวกพร้อมจะใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การพัฒนาทักษะเป็นไปอย่างรวดเร็ว และสะดวกสบาย เพื่อช่วยให้สภาพบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

1.5 ด้านการวัดผล หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการสังเกตพฤติกรรมในการเรียน ด้านทฤษฎี ด้านปฏิบัติ ของผู้สอนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จำนวน 3 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี สาขางานการขาย สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average : G.P.A.) ของทุกรายวิชาที่ได้เรียนรวม 2 ภาคเรียนของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยแบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น 3 ระดับ ดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-

2.99

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99

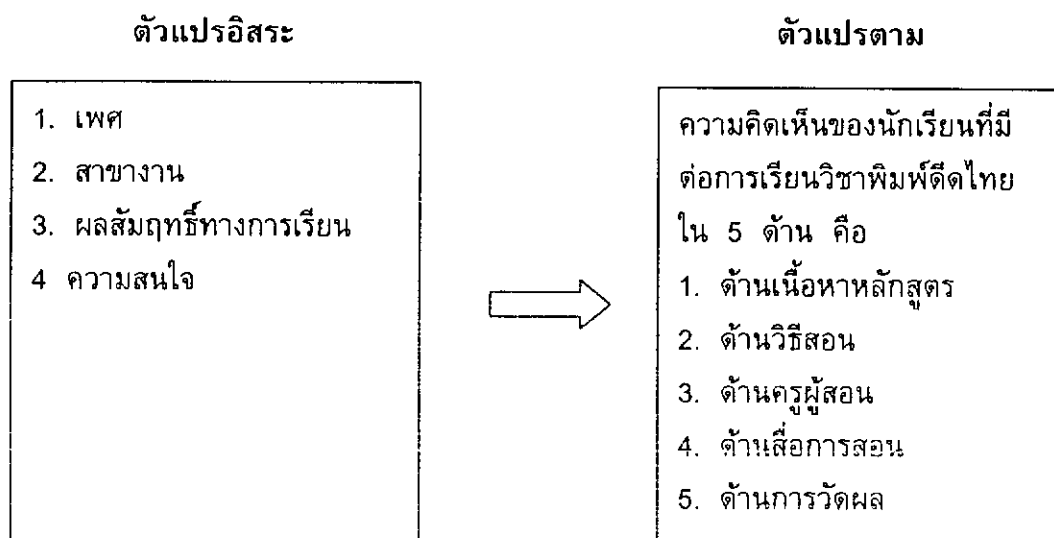
4. ความสนใจ หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบของการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

5. แบบวัดความสนใจ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึในด้านบวกและความรู้สึกในด้านลบต่อกิจกรรมต่าง ๆ หรือสถานการณ์นั้น ๆ

6. วิชาพิมพ์ดีดไทย หมายถึง การเรียนรู้ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย การสร้างเทคนิคที่ดี การบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดและการแก้ไขอย่างง่าย การเรียนรู้แป้นพิมพ์ การพิมพ์สัมผัสและวิธีคำนวณคำ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับรูปแบบการพิมพ์

งานชนิดต่าง ๆ การแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ การพิมพ์สัมผัส เพื่อเพิ่มทักษะความเร็ว ความแม่นยำ และวิธีคำนวณค่า โดยบรรจุเป็นข้อวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 และพิมพ์ดีดไทย 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่สาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1 ประวัติโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี
- 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

- 3 ความหมายของความคิดเห็น
- 4 ความจำเป็นและข้อแนะนำในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย
- 5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 5.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 5.2 ด้านวิธีสอน
 - 5.3 ด้านครูผู้สอน
 - 5.4 ด้านสื่อการสอน
 - 5.5 ด้านการวัดผล
- 6 พฤติกรรมของครูที่พึงประสงค์
- 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรีจังหวัดเพชรบุรี

เดิมโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนบุญเลี่ยมวิทยา ได้เลิกล้มกิจการและได้มี นายนิพนธ์ บัวมณี ได้ทำการเช่าอาคารและที่ดินซึ่งเป็นของวัดอุทัยโพธาราม ได้ทำการจัดตั้งเป็นโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ประเภทอาชีวศึกษา แผนกพาณิชยกรรม ตามใบอนุญาตให้เป็นเจ้าของจัดตั้งโรงเรียนหรือเรียกว่า “ผู้รับใบอนุญาต” เลขที่ 1/2520 ออกเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2520 โดยมีนายนิพนธ์ บัวมณี เป็นผู้จัดตั้งโรงเรียนและเป็นครูใหญ่วุฒิ พ.ม. และค.บ. (บริหารโรงเรียน) และนางอารีศรีสม เป็นผู้จัดการวุฒิ กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต) ปีการศึกษาแรกที่เปิดมีนักเรียน 47 คน ปัจจุบันปีการศึกษา 2548 มี นักเรียนทั้งหมด 783 คน โรงเรียนดำรงอยู่ด้วยเงินค่าพัฒนาการศึกษาของนักเรียน และเงินค่าใช้จ่ายรายหัวที่รัฐบาลออกให้เป็นรายปี โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรีเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และขยายหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532

ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

1. ต้องเชื่อฟัง ครู - อาจารย์ ห้ามออกนอกบริเวณโรงเรียนก่อนได้รับอนุญาต ผู้ปกครอง ที่มาเยี่ยมต้องได้รับอนุญาตก่อนเยี่ยมต้องมาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา ไม่น้อยกว่า 80%
2. ห้ามเล่นการพนัน พกพาอาวุธ สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ยาเสพติดทุกชนิดและ ห้ามทะเลาะวิวาท กัน ถ้าฝ่าฝืนในกรณีร้ายแรงอาจให้พ้นสภาพจากการเป็นนักเรียน
3. ไม่ประพฤติตนผิดในทางชั่วสาวทั้งในและนอกโรงเรียน

เปิดทำการสอน

สัปดาห์ละ 5 วัน เริ่มเรียนตั้งแต่เวลา 8.15 – 20.30 น.

ในการการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งเป็น 3 ภาคเรียน ดังนี้

ภาคเรียนที่ 1 เปิดเรียน พฤษภาคม - ตุลาคม

ภาคเรียนที่ 2 เปิดเรียน พฤศจิกายน - มีนาคม

ภาคฤดูร้อน เปิดเรียน เมษายน

ทางโรงเรียนได้ทำเรื่องขอรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2518 เล่ม 1 เข้าเรียนต่อประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2524 รับผู้ที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (1,360 คาบ) และในปีการศึกษา 2537 ขอย้ายการรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) เข้าเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้เวลาเรียน 2 ปี 1 ภาคเรียน ปีการศึกษา 2539 ขอเปิดสาขา คอมพิวเตอร์ทั้งระดับปวช. และปวส.

โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ได้ย้ายที่ทำการจากวัดอุทัยโพธาราม มาตั้งที่ใหม่ในที่เช่าของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ที่ดินรายเดือนแปลงเลขที่ 247/1 โฉนดเลขที่ 8994 (นอกเขต) พื้นที่ทั้งหมด 12 ไร่ 200 ตารางวา ใกล้กับหมู่บ้านดอนคาน ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (เลขที่ 199/1 หมู่ 2 ต.ธงชัย อ.เมือง จ.เพชรบุรี) เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2532

สภาพปัจจุบันของโรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี

โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ตั้งอยู่เลขที่ 199/1 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อยู่ตรงข้ามกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ 12 จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ 12 ไร่ 200 ตารางวา

โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรีประกอบด้วย อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น อาคารเรียน อาคารประกอบ หอประชุม โรงอาหาร และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ โดยจัดเป็นห้องสำนักงาน ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติงานสำนักงาน ห้องพิมพ์ดีดไทย ห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการขาย ห้องพัสดุ มีห้องน้ำหญิง

ห้องน้ำชาย ไว้สำหรับบริการนักเรียน นักศึกษา และที่ปัสสาวะสำหรับนักเรียนชาย และจัดสถานที่พักผ่อนที่เหมาะสมให้กับนักเรียน นักศึกษา

ปัจจุบันโรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี เปิดสอนในหลักสูตรดังนี้

ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

1. สาขางานการบัญชี
2. สาขางานการขาย
3. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปรัชญาของโรงเรียน

การดำเนินงานการเรียน การสอนของโรงเรียน เรามุ่งให้บุคลากรทุก ๆ คนของโรงเรียนยึดมั่นกับปรัชญาของโรงเรียน เพื่อความมีระเบียบ วินัย คือ

มีวินัย ให้ผู้เรียนอยู่ในระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม และนำไปเป็นหลักในการดำเนินชีวิตได้ โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และเป็นแม่พิมพ์ที่ดีของนักเรียน และทำให้นักเรียนเกิดทักษะทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ

ใฝ่ศึกษา มุ่งหวังให้นักเรียนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งใน และนอกโรงเรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง หมั่นฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญและนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียน และนำไปใช้ได้

จรรยางาม มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความประพฤติเรียบร้อย กิริยามารยาทดีงาม ที่ควรประพฤติเมื่ออยู่ในสังคม หรือประกอบอาชีพการงาน และเพื่อรักษาเกียรติคุณ ชื่อเสียง ฐานะที่ดีงามของตนเอง

วิสัยทัศน์

โรงเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทั้งในส่วนโรงเรียน ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ให้มีความทันสมัย ทันยุคโลกาภิวัตน์ โดยเติบโตใหญ่ด้วยการเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป อย่างมั่นคง โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “สร้างวินัย เปี่ยมน้ำใจ ใฝ่อนาคต”

สร้างวินัย มีกิริยามารยาทและศีลธรรมอันดีที่ถูกต้องตามประเพณี และวัฒนธรรมไทย อีกทั้งมีทัศนคติ ค่านิยม รสนิยม การวางตัวที่เหมาะสมที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

เปี่ยมน้ำใจ มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และพร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนการบริการแก่สังคมเต็มกำลังความสามารถของตน

ใฝ่อนาคต สามารถนำความรู้ด้านวิชาการ ทักษะวิชาชีพคุณธรรมจริยธรรมไปใช้ประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัวสังคมประเทศชาติ

คำขวัญ

โรงเรียนมีปณิธานตั้งมั่นว่า ผลของการศึกษาของนักเรียนทุกคน ที่พึงจะได้รับนั้นคือ มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ มีปัญญา มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้มีทักษะในการจัดการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ เป็นผู้มีความประพฤติทางสังคมที่ดีทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวท้องถิ่นและประเทศชาติ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

ดังคำขวัญของโรงเรียนที่ว่า “หัวใจของความรู้ คือ ประตู่แห่งความสำเร็จ”

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนา กำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่าง หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนา หลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไป ปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้ อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่ เสมอ

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงานรักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกันมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความ มั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกัน สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2 ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง สำหรับในเวลา ราชการปกติ โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนไม่เกิน 35 ชั่วโมง / สัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3. หน่วยกิต

รายวิชาที่เป็นวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้จัดเรียนรวมกัน ตามลักษณะของรายวิชา โดยภาคปฏิบัติเรียน 2 – 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนรวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 40 – 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชาและกิจกรรมดังนี้

1. หมวดวิชาสามัญ
2. หมวดวิชาชีพ

- 2.1 วิชาชีพพื้นฐาน
- 2.2 วิชาชีพสาขางาน
- 2.3 วิชาชีพสาขางาน
- 2.4 โครงการงาน
3. หมวดวิชาเลือกเสรี
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง
5. การฝึกงาน ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545
(ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขางานพาณิชยกรรม	1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	2.1 วิชาชีพพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า	2.2 วิชาชีพเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	2.3 ฝึกงาน / โครงการวิชาชีพ	3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	4. กิจกรรม 200 ชั่วโมง	รวมหน่วยกิต (ไม่น้อยกว่า)
1. สาขางานการบัญชี	24	66	26	36	4	10	-	100
2. สาขางานการขาย	24	66	26	36	4	10	-	100
3. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	24	66	26	36	4	10	-	100

จุดประสงค์สาขางานพาณิชยกรรม

1. เข้าใจหลักการและประยุกต์ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เข้าใจหลักการและกระบวนการในงานพื้นฐานวิชาชีพและงานที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานด้านพาณิชยกรรม
3. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนในสาขางานที่เลือก
4. มีทักษะ มีประสบการณ์ กระบวนการในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก
5. มีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก
6. มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาในการทำงาน

7. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
8. อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี
9. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีต่องาน และเห็นแนวทางในทางประกอบอาชีพสุจริต

รายละเอียดเกี่ยวกับวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 และพิมพ์ดีดไทย 2

2201 – 1005 พิมพ์ดีดไทย 1 2 หน่วยกิต 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ 2 (4)

จุดประสงค์รายวิชา

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ดีดไทย
2. มีทักษะในการพิมพ์ดีดแบบสัมผัส
3. สามารถพัฒนาความเร็วความแม่นยำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

มาตรฐานรายวิชา

1. อธิบายความหมาย หน้าที่ และส่วนประกอบของเครื่องพิมพ์ดีดได้
2. สามารถสัมผัสแป้นพิมพ์อักษรจากง่ายไปหาแป้นพิมพ์อักษรยากได้
3. มีทักษะในการแก้ไขเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่ายและบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด
4. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการพิมพ์ดีด

มาตรฐานรายวิชา

1. บอกส่วนต่าง ๆ และการบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด
2. พิมพ์แบบสัมผัส
3. คำนวณคำสุทธิ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย การสร้างเทคนิคที่ดีในการพิมพ์สัมผัส การบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดและการแก้ไขอย่างง่าย การเรียนรู้แป้นพิมพ์ การพิมพ์สัมผัสและวิธีคำนวณคำ

2201 – 1006 พิมพ์ดีดไทย 2 1 หน่วยกิต 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ 1 (3)

จุดประสงค์รายวิชา

1. มีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ
2. มีทักษะในการพิมพ์งานและการแก้ไขข้อผิดพลาด
3. มีทักษะในการแก้ไขเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่าย และบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด
4. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการพิมพ์ดีด

มาตรฐานรายวิชา

1. บอกรูปแบบงานพิมพ์ชนิดต่าง ๆ

2. พิมพ์งานและแก้ไขข้อผิดพลาด

3. คำนวณคำสุทธิ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ การแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ การพิมพ์สัมผัส เพื่อเพิ่มทักษะความเร็ว ความแม่นยำ และวิธีคำนวณคำ

3. ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายและคำนิยามของความคิดเห็นไว้ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่การลงความเห็นนั้นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2520 : 104) กล่าวว่า เป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็นและเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

อุทัย หิรัญโต (2523 : 80-81) ได้กล่าว ความเห็นเป็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผิน อย่างลึกซึ้ง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง จะมีอยู่ในเวลาอันสั้น เรียก Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่ายแต่สลายตัวเร็ว

ฮอร์นบี และคนอื่น ๆ (Hornby and others. 1968 : 682) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อหรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้ที่อันแท้จริง ความคิดเห็น คือ ความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างที่อาจเป็นจริงได้

พจนานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster. 1973 : 399) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้ที่แท้จริง แต่ตั้งอยู่ที่ใจ ความคิดและการลงความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างที่อาจเป็นจริงได้

พจนานุกรมทางการศึกษา (1973 : 399) ได้ให้ความหมายความคิดเห็นหมายถึงความเชื่อการตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้จากการพิสูจน์หรือการชั่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ลาวัญญ์ จักรานุกัณ (2540 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน

โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาซึ่งความคิดเห็นนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นต่าง ๆ ที่กล่าวไว้แล้วนั้น สรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านเจตคติ ความเชื่อ การตัดสินใจ ความนึกคิด ความรู้สึก และวิจยณญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูด การเขียน ฯลฯ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จึงเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด หรือปฏิกิริยาของแต่ละบุคคลที่ได้รับแล้วเกิดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจซึ่งเป็นความคิดเห็นของนักเรียนที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย

4. ความจำเป็นและข้อแนะนำในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย

สิรินันท์ สติกรกุล เดชพาหพงษ์ (2541 : 41-44) การตื่นตัวของธุรกิจคอมพิวเตอร์มี ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งนับวันจะมีความจำเป็นจนไม่สามารถแยกออกจากหลายธุรกิจ แม้กระทั่งในหน่วยงานราชการก็ให้ความสำคัญกับคอมพิวเตอร์ แต่ไม่ได้หมายถึง การปรับเปลี่ยนมุมด้านที่แตกต่างกันมากมายเพราะพื้นฐานการใช้แป้นพิมพ์ (Keyboarding) มาจากการเรียน การสอนวิชาพิมพ์ดีด (Typewriting) เห็นว่าการใช้คอมพิวเตอร์ในการป้อนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเรียนรู้การใช้แป้นพิมพ์ที่ถูกต้องและฝึกพิมพ์จนชำนาญ โดยพิมพ์สัมผัส (Touch Typing) ซึ่งเน้นการพิมพ์ที่ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว (Speed and Accuracy) ทักษะนี้จึงไม่เป็นเพียงทักษะที่จำเป็นสำหรับเลขานุการเหมือนในอดีตแต่เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกคน โดยทักษะการใช้แป้นพิมพ์ถูกเพิ่มเข้าเป็นทักษะที่ 4 จากเดิมทักษะพื้นฐาน (Basic Skills) หรือ 3rs ได้แก่ อ่านออก (Reading) เขียนได้ (Writing) และคิดเลขเป็น (Arithmetics)

การเรียนวิชาพิมพ์ดีดหรือแป้นพิมพ์มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ข้อคือ

1. เพื่อให้รู้หลักการและพัฒนาการใช้แป้นพิมพ์อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพ ได้แก่ เลขานุการ เสมียน
2. เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์ สำหรับนำไปใช้ในการทำรายงานขณะเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต

เมื่อคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทสำคัญ ดังที่กล่าวข้างต้น การป้อนข้อมูลหรือคำสั่งต้องผ่านแป้นพิมพ์ ความสำคัญของการใช้พิมพ์ดีดจึงลดน้อยลง และความจำเป็นในการเรียนรู้การใช้แป้นพิมพ์จึงเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการเรียนวิชาพิมพ์ดีดและแป้นพิมพ์ล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดหรือแป้นพิมพ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านความถูกต้อง ความเร็ว และความแม่นยำ

ตาราง 1 จำแนกความแตกต่างของพิมพ์ดีดและแป้นพิมพ์

พิมพ์ดีด	แป้นพิมพ์
- เน้นผลงานที่พิมพ์เสร็จแล้ว (Focus on Output) - เน้นความเร็ว ความถูกต้องผลผลิตของการพิมพ์ (Speed Accuracy and Productivity)	- เน้นข้อมูลที่จะใช้พิมพ์ (Focus on Input) - เน้นการพิมพ์โดยไม่มองคีย์บอร์ด (Keyboard by Touch without Looking)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กำหนดให้วิชาพิมพ์ดีดเป็นตัวเลือกเสรีในสาขางานการงานและอาชีพ ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กำหนดให้งานพิมพ์ดีดภาษาไทยเป็นวิชาบังคับเลือกและเป็นวิชาเลือกเสรีในสาขางานอาชีพ จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งถูกรับผิดชอบโดยหมวดธุรกิจ บางโรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ แต่ส่วนใหญ่โรงเรียนจะเป็นผู้กำหนดให้เรียนโดยนักเรียนไม่มีโอกาสเลือก พบว่าผู้ที่เรียนวิชาพิมพ์ดีดมี 2 ประเภท คือ ผู้ที่ สนใจเรียนจริง ๆ เพราะคิดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องรู้กับผู้ที่จะเห็นว่าง่ายไม่ต้องมีทฤษฎีหรืออาศัยการท่องจำ

เทคนิคการพิมพ์ดีดให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนต้องฝึกทำนั่งให้ถูกต้องตั้งแต่ชั่วโมงแรกให้เป็นนิสัยคือการนั่งตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้ เท้าวางราบกับพื้นโดยเท้าหนึ่งเอียงไปข้างหน้าเล็กน้อย ปลดข้อศอกให้ชิดลำตัว ให้ข้อมือลาดต่ำขนานกับแป้นอักขระและเป็นแนวตรงกับช่วงแขน นิ้วมืองอเล็กน้อย ระวังไม่ให้ข้อมือโดนขอบโต๊ะเพราะจะทำให้ยากแก่การก้าวนิ้ว ลำตัวห่างแป้นพิมพ์ประมาณ 1 คืบ ส่วนการวางนิ้วและการเคาะแป้นอักขระ นิ้วที่พิมพ์จะต้องงอ และแตะไว้ที่แป้นเหย้าทันที เมื่อก้าวนิ้วไปพิมพ์อักขระใด ๆ พยายามให้นิ้วที่เคลื่อนไหวเคลื่อนไหวน้อยที่สุด

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

5.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลาย ที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและประสบการณ์ มีความแตกต่างกัน กิจกรรมเน้นกระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธำรง บัวศรี (2527 : 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนรู้หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน
6. การประเมิน (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 8 - 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ สรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ
2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย
5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลอีกด้วย
6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะรูปร่างของสังคมอนาคตได้ว่าจะเป็นในรูปใด

8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังคน ซึ่งจะเป็นการนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติอย่างได้ผล

9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรเหมาะสมทันสมัย มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

สิริพร หอมดี (2545 : 13) ได้สรุปความหมายของหลักสูตร หมายถึง แผนการศึกษาที่กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนการสอน ประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน และการประเมินผลเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพบรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

พาณี ล้ออุทัย ; และสุธรรม วิชชุรังษี. (2546) ให้ความหมายของหลักสูตร คือ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา โดยได้ปรับปรุงเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 รหัส 2201-1005 ให้ตรงกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีทฤษฎี 5 ทฤษฎีคือ

1. เรียนอย่างมีความสุข
2. เรียนแบบมีส่วนร่วม
3. เรียนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด
4. เรียนเพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย (ศิลปะ ดนตรี กีฬา)
5. เรียนเพื่อพัฒนาคุณธรรม (ธรรมจาริก)

กล่าวโดยสรุป หลักสูตร เป็นการกำหนดแนวทางเพื่อวางแผนการนั้น ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยวิชาพิมพ์ดีดไทย ได้กำหนดหลักสูตรไว้เพื่อสร้างความชัดเจนในด้านเนื้อหา สาระการเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวของครูผู้สอนเพื่อให้ถ่ายทอดเนื้อหาสู่ผู้เรียนตรงตามแผนที่กำหนดไว้

5.2 ด้านวิธีสอน

ความหมายของวิธีการสอน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (2523 : 71 - 73) ให้ความหมายลักษณะการสอนที่ดีไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน และให้มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. ต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่อง วัย และอายุ ตลอดจนประสบการณ์เดิมของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. ครูควรสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. ควรมุ่งให้เด็กได้ทั้งความรู้ ความสามารถและทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี

5. ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่ เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าเพียงอย่างเดียว ควรสร้างให้เด็กมีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย

6. ควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวของกันในแง่วิชาเดียวกัน ทั้งในแง่ทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิต

7. ต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

8. ย่อมต้องช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก

9. ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ทั้งการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนด้วย

10. ไม่ควรยึดอยู่แต่เพียงวิธีสอนใดวิธีสอนหนึ่งเพียงวิธีเดียว แต่ควรเป็นวิธีที่เหมาะสมกับบทเรียน วัยเด็ก หลักสูตรและประมวลการสอน

11. จะต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ก็เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนนั้นตรงตามความมุ่งหมายที่ต้องการมากที่สุด

12. การตั้งความหมาย การกำหนดวิธีการสอน ใช้อุปกรณ์และกาวัดผล ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน

เสาวนีย์ ลิขขันธ์ (2528 : 58) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย ส่วนประกอบ 2 ประการ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในการเรียนการสอนนั้นต้องการที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จอะไรบ้าง

2. การเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ควรมีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์

2.2 กิจกรรมเหล่านั้นควรจัดในรูปแบบใด

2.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร

2.4 ต้องใช้แหล่งการเรียนรู้ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์อย่างไร

จรรยา ชูลาภ (2541 : 9) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษาควรจัดให้ตรงกับความ ต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาชีพควรตระหนักในวิธีการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีปฏิบัติเสียก่อน ช้นโดยยาก ช้นช้อน สาคิดให้ดู

2. เมื่อผู้เรียนเข้าใจวิธีการแล้วให้ลงมือปฏิบัติพร้อมกับชี้แนะให้ผู้เรียนรู้จักปรับปรุงวิธีการให้เข้ากับสภาพการใด ๆ ก็ได้

3. ให้นักเรียนฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงข้อบกพร่องที่ละน้อยจนสมบูรณ์

4. งานใดที่ต้องทำสื่อ ครูควรดัดแปลงรูปแบบของชิ้นงานนั้น เพื่อให้เป็นแบบต่าง ๆ ไม่ให้เด็กเบื่อแล้วฝึกอย่างเข้มข้น

5. ติดตามผลให้ทราบว่าเด็กคนใดมีทักษะขึ้นมาน้อยเพียงใด ครูจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อย่างไร

6. รับงานจ้างหรือฝึกงานเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติงานอย่างมีทักษะทำงานอย่างคล่องแคล่วจนเป็นอัตโนมัติ

7. ครูชี้แนะให้ผู้เรียน รู้จักนำความรู้ความสามารถไปดัดแปลง หรือประยุกต์เป็นทักษะใหม่คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และผลิตงานใหม่ขึ้น

8. ครูต้องไม่ละเลยข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เด็กจะปฏิบัติดีเป็นนิสัยที่แก้ไขได้ยาก

บุบผา โรจนเลิศ. (2543 : 13) กล่าวถึง วิธีการสร้างหรือพัฒนาทักษะ (Building Skill) วิชาพิมพ์ดีดไทย ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาทักษะสำหรับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด 3 ด้าน คือ

1. การสอนเพื่อพัฒนาหรือสร้างเทคนิคการพิมพ์ให้นักเรียน

1.1 สาธิตให้นักเรียนดูครั้งแรก เมื่อต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งใด

1.2 การก้าวนิ้วไปเคาะแป้นอักษร แป้นตัวเลขและแป้นสัญลักษณ์ต่าง ๆ ครูต้องสังเกตว่าวิธีการก้าวนิ้วจากแป้นเหย้าถูกต้องตามหลักการใช้นิ้วหรือไม่หากมีข้อบกพร่องครูผู้สอนต้องแก้ไขทันที

1.3 ส่วนต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดที่ครูจะต้องใช้สอน ครูต้องตรวจตราและจัดเตรียมให้พร้อมอยู่ในสภาพที่จะใช้เรียนใช้สอนได้ในแต่ละคาบเรียน

1.4 ใช้ศัพท์ธรรมดาในการอธิบายหรือออกคำสั่งให้ใช้คำหรือศัพท์ที่ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการใช้ เช่น “ใช้หัวแม่มือขวาเคาะคานเว้นวรรคสองครั้ง” ไม่ใช่คำว่า “ใช้มือขวากดคานเว้นวรรคสองครั้ง”

1.5 ครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดควรพูดให้น้อยที่สุดแต่ใช้วิธีสาธิตแทนการพูดให้มากที่สุด

1.6 การเคาะแป้นอักษร ครูต้องสาธิตวิธีการเคาะแป้นอักษรอย่างที่เราเรียกว่า เนิบขาดทำอย่างไร

1.7 ในการพัฒนาหรือสร้างเทคนิคการพิมพ์ที่ถูกต้องมีสิ่งที่ครูผู้สอนควรระมัดระวัง คือ

1.7.1 ห้ามล็อก (Lock) เครื่องพิมพ์ดีดไม่ตรึงติดกับโต๊ะสำหรับการพิมพ์ดีดสัมผัส

1.7.2 ไม่อนุญาตให้นักเรียนโยกย้ายสับเปลี่ยนเครื่องพิมพ์ดีด จนกว่านักเรียนจะเกิดสมรรถภาพในการเคาะแป้นได้แล้วตามจุดประสงค์

1.7.3 ไม่แนะนำให้นักเรียนฝึกหัดเคาะแป้นอักษรที่บ้านจนกว่านักเรียนจะเคาะแป้นได้คล่องแคล่ว

2. การสอนเพื่อพัฒนาความเร็ว ครูอาจจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความเร็วได้ดังนี้
 - 2.1 ให้แบบฝึกหัดง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถพิมพ์ได้เร็ว ได้จำนวนเคาะมาก
 - 2.2 จับเวลาสั้น ๆ ครั้งแรก 1 นาที แล้วต่อไปจึงขยายเวลาให้ยาวขึ้นเป็น 2-3 นาที
 - 2.3 พยายามจับเวลาทุก ๆ ชั่วโมง เพื่อให้นักเรียนเคยชินต่อการจับเวลาและสามารถรักษาระดับความเร็วได้
 - 2.4 ถ้าพิมพ์จับเวลาตั้งแต่ 2 นาทีขึ้นไป ครูควรชานนาระยะเวลาที่ผ่านไป เช่น 15 วินาทีเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนพิมพ์เพิ่มความเร็วขึ้น
 - 2.5 นักเรียนที่พิมพ์ดีดได้จำนวนคำในอัตราเดียวกัน ควรจัดให้นั่งอยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้แต่ละคนแข่งกันพิมพ์
 - 2.6 ในขณะที่จับเวลาเพื่อมุ่งพัฒนาความเร็ว อย่าเน้นเรื่องความแม่นยำ
 - 2.7 ให้คะแนนความเร็วสำหรับนักเรียนที่พิมพ์ได้จำนวนคำสูงกว่าที่ครูตั้งจุดประสงค์ไว้ แม้ว่าจะเป็นการพิมพ์เพื่อพัฒนาความแม่นยำ
 - 2.8 ควรแทรกแบบฝึกหัดฝึกพิมพ์ความเร็วไว้ด้วย แม้จะเป็นการพิมพ์เพื่อพัฒนาความแม่นยำ
 - 2.9 จัดทำระเบียบบันทึกอัตราความเร็ว สำหรับให้นักเรียนได้จดบันทึกไว้ในแต่ละวันหรือทุกครั้งที่จับเวลา
 - 2.10 อย่าให้นักเรียนฝึกพิมพ์โดยไม่มีจุดประสงค์เป็นเวลานาน ๆ จนนักเรียนเมื่อยล้า จะเป็นการบั่นทอนความเร็ว
3. การสอนเพื่อพัฒนาความแม่นยำ นักเรียนที่พิมพ์ดีดโดยไม่มี ความแม่นยำในการพิมพ์ มีสาเหตุหลายประการ เช่น ใช้เทคนิคการพิมพ์ไม่ถูกต้อง ไม่มีความระมัดระวังในการพิมพ์ พิมพ์โดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ซึ่งมีข้อเสนอแนะสำหรับพิมพ์ดีดเพื่อพัฒนาทักษะความแม่นยำ ดังนี้
 - 3.1 ให้คำสั่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพิมพ์ได้ถูกต้องแม่นยำและรักษาระดับความเร็วด้วย เช่น “พิมพ์ในจังหวะสม่ำเสมอตามที่เคยพิมพ์” หรือ “พิมพ์ตามสบายในระดับความเร็วที่เคยพิมพ์”
 - 3.2 ทำแบบฝึกหัดฝึกพิมพ์ที่เป็นคำ ที่ใช้แป้นอักษรที่กำวนิ้วเคาะง่าย ๆ มีอักษรผสมตั้งแต่ 3 เคาะ แต่ไม่เกิน 5 เคาะ ให้ฝึกเคาะก่อนและเพิ่มจำนวนเคาะให้มากขึ้น
 - 3.3 การจับเวลาเพื่อพัฒนาความแม่นยำควรใช้เวลาสั้น ๆ แล้วจึงขยายให้ยาวขึ้น แต่ไม่เกิน 3 นาที
 - 3.4 จัดการแข่งขันพิมพ์ดีดในชั้นเรียนโดยครูแจ้งอัตราความเร็วเฉลี่ยที่นักเรียนจะต้องทำได้ในเวลาจำกัด ต้องพิจารณาความแม่นยำ
 - 3.5 ในการฝึกความแม่นยำ และอยู่ในระดับความชำนาญ ซึ่งต้องใช้เวลามากควรหาแบบฝึกหัดพิมพ์ที่ยาก ๆ

3.6 เอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจตัวเองว่าเขาสามารถ พิมพ์ได้เร็วในอัตราเท่าใด โดยไม่ทำให้ระดับความแม่นยำลดลง

3.7 ให้นักเรียนทำบันทึกความก้าวหน้าในการพิมพ์ดีดประจำวัน โดยบันทึกความแม่นยำก่อน นั่นคือ บันทึกจำนวนคำที่เคาะผิดก่อน และให้เปรียบเทียบกับการจับเวลาไม่เท่ากัน นักเรียนบางคนจับเวลาสั้น ๆ 1 นาที พิมพ์ได้โดยไม่ผิดเลยในระดับความเร็วที่ต้องการ แต่ถ้าจับเวลา 3 นาทีจะเคาะผิดมาก เป็นต้น

อภิญา เหมระ (2544 : 14-15) ได้รวบรวมหลักการสอนวิชาอาชีพธุรกิจ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. บทเรียนให้ความรู้หรือข้อเท็จจริง เช่นวิชา ธุรกิจทั่วไป ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทเรียน เพิ่มเติมด้วยข้อเท็จจริงของครู หรือค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือตำรา และเรียนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. บทเรียนที่ฝึกทักษะในการใช้มือ เช่น วิชาพิมพ์ดีด วิชาปฏิบัติงานสำนักงาน เซาวเลข เป็นลักษณะความรู้ที่ต้องสร้างเสริมทักษะการใช้มือซึ่งส่วนใหญ่อยู่บนรากฐานการเรียนรู้ของ Thorndile คือ Law Of Exercise and Law of Effect ในการสอนบทเรียนลักษณะนี้มีขั้นตอนการดำเนินการสอน ดังนี้

2.1 ขั้นเตรียม หมายถึง การทบทวนบางส่วนของทักษะที่นักเรียนมีความสามารถแล้ว

2.2 ขั้นสาธิต ครูแสดงให้นักเรียนดูว่าต่อไปจะปฏิบัติอะไร และปฏิบัติอย่างไร

2.3 ขั้นฝึกหัดของนักเรียน เมื่อครูแสดงให้ดูและจัดข้อสงสัยของนักเรียนแล้วให้นักเรียนเริ่มฝึกทักษะ

2.4 ขั้นวิเคราะห์ นักเรียนแต่ละคนระหว่างนักเรียนทำการฝึก ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์งานที่นักเรียนแต่ละคนทำให้เร็วที่สุด เพื่อสำรวจเทคนิคที่ไม่ถูกต้องและแก้ไขวิธีการที่ผิดก่อนจะกลายเป็นนิสัย

3. บทเรียนที่เป็นกฎเกณฑ์ เช่น วิชาบัญชี การสอนบทเรียนที่เป็นกฎเกณฑ์นั้นส่วนใหญ่สอนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ ลำดับหลักการเรียนรู้ คือ

3.1 จูงใจให้เห็นคุณค่าของวิชานั้น

3.2 อธิบายหลักเกณฑ์ใหม่ครูอธิบายหลักเกณฑ์ใหม่โดยแสดงบนกระดานดำเป็นขั้นตอน

3.3 การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ นักเรียนอธิบายและจัดข้อสงสัยในหลักการแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามโจทย์ โดยใช้หลักเกณฑ์นั้น ๆ เพื่อฝึกทักษะในการคิดและนำหลักเกณฑ์ไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าบทเรียนจะอยู่ในลักษณะใดก็ตาม

นิตยา เกิดทรัพย์ (2546 : 14-15) ได้ให้ความสำคัญของการสร้างหรือพัฒนาทักษะ (Building Skill) วิชาพิมพ์ดีดไทย โดยมีสิ่งที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาทักษะสำหรับการเรียนการสอนวิชา พิมพ์ดีดอยู่ 3 ด้าน คือ

1. การสอนเพื่อพัฒนาหรือสร้างเทคนิคการพิมพ์ให้นักเรียน

1.1 การสาธิตให้นักเรียนดูครั้งแรก เมื่อต้องให้นักเรียนเกิดจากการเรียนรู้สิ่งใดครู ต้องสาธิตสิ่งนั้นด้วยวิธีการอันถูกต้องให้นักเรียนกระทำตามและเลียนแบบพร้อม ๆ กันทั้งชั้น และ สาธิตให้ดูเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อยสำหรับนักเรียนที่ยังไม่สามารถพิมพ์หรือกระทำได้ตาม วัตถุประสงค์ที่ครูบอกไว้

1.2 การก้าวนิ้วไปเคาะแป้นอักษร แป้นตัวเลขและแป้นสัญลักษณ์ต่าง ๆ ครูต้อง สังเกตดูว่าวิธีการก้าวนิ้วจากแป้นเหย้าไปเคาะยังแป้นดังกล่าวถูกต้องตามหลักการใช้นิ้วแต่ละนิ้ว หรือไม่ รวมทั้งวิธีการใส่กระดาษและเอากระดาษออกจากเครื่องพิมพ์ดีด การปล่อยแป้นอักษรการ ปิดแครง การใช้คานหยุดแครงจำกัดตอน (TAB) การกดปุ่มขอตัวอักษร การวางหนังสือแบบฝึกหัด การกดแป้นอักษรบน

1.3 ส่วนต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดที่ครูจะต้องใช้สอน ครูต้องตรวจตราและจัด เตรียมให้พร้อมอยู่ในสภาพที่จะให้สอนและใช้เรียนได้ในแต่ละคาบเรียน และเหมาะสมกับแบบเรียน เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนในชั้น

1.4 ใช้ศัพท์ธรรมดาในการอธิบายหรือออกคำสั่งให้ใช้คำหรือศัพท์ที่ถูกต้องตรงตาม ความหมายที่ต้องการให้กระทำ

1.5 ครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดควรพูดให้น้อยที่สุด แต่ใช้วิธีสาธิตแทนการพูดให้มากที่สุด เพราะการพูดมากจะทำให้เสียเวลาในการฝึกปฏิบัติ

1.6 การเคาะแป้นอักษร ครูต้องสาธิตวิธีการเคาะแป้นอักษร และให้นักเรียนทำตาม โดยครูสังเกตให้นักเรียนเคาะแล้วมีเสียงเดียว ทั้งนี้เพื่อให้งานพิมพ์คมชัดเจน ไม่ซ้อน ไม่เลือนราง หรือตัวอักษรไม่ลอย และไม่ตกบรรทัด

2. การสอนเพื่อพัฒนาความเร็ว

ความเร็วในการพิมพ์ดีดจะเกิดขึ้นได้ด้วยวิธีการอันถูกต้อง ครูอาจจะช่วยให้นักเรียน พัฒนาความเร็วได้ดังนี้

2.1 ใช้แบบฝึกหัดง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถพิมพ์ได้เร็ว ได้จำนวนเคาะมาก เป็นการเพิ่มกำลังใจแก่นักเรียนว่าเขาได้ประสบความสำเร็จ

2.2 จับเวลาสั้น ๆ ครั้งแรก 1 นาที แล้วต่อไปจึงขยายเวลาให้ยาวขึ้น เป็น 2-3 นาที จนกว่านักเรียนจะสามารถพิมพ์ได้คล่องมีเทคนิคในการใช้เครื่องพิมพ์ที่ถูกต้องรวดเร็ว

2.3 พยายามจับเวลาทุก ๆ ชั่วโมง เพื่อให้นักเรียนเคยชินต่อการจับเวลาและ สามารถรักษาระดับความเร็วไว้ได้

2.4 ถ้าพิมพ์จับเวลาตั้งแต่ 2 นาทีขึ้นไป ครูควรชานนาระยะเวลาที่ผ่านไป เช่น 15 วินาที เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาพิมพ์เพิ่มความเร็วขึ้น

2.5 นักเรียนที่พิมพ์ผิดได้จำนวนคำในอัตราเดียวกัน ควรจัดให้นั่งอยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้แต่ละคนแข่งกันพิมพ์ให้ได้ระดับความเร็วยิ่งขึ้น

2.6 ในขณะจับเวลาเมื่อมุ่งพัฒนาความเร็ว อย่าเน้นเรื่องความแม่นยำ

2.7 ให้คะแนนความเร็ว สำหรับนักเรียนที่พิมพ์ได้จำนวนคำสูงกว่าที่ครูตั้งจุดประสงค์ไว้ แม้ว่าจะเป็นการพิมพ์เพื่อพัฒนาความแม่นยำ

2.8 ควรแทรกแบบฝึกหัดพิมพ์ความเร็วไว้ด้วยแม้จะเป็นการพิมพ์เพื่อพัฒนาความแม่นยำ

2.9 จัดทำระเบียบบันทึกอัตราความเร็ว สำหรับให้นักเรียนได้จดบันทึกไว้ในแต่ละวันหรือทุกครั้งที่จับเวลา

2.10 อย่าให้นักเรียนพิมพ์โดยไม่มีจุดประสงค์เป็นเวลานาน ๆ จนนักเรียนเมื่อยล้าจะเป็นการบั่นทอนความเร็วในการพิมพ์จับเวลา

3. การสอนเพื่อพัฒนาความแม่นยำ

นักเรียนที่พิมพ์ผิดโดยไม่มี ความแม่นยำในการพิมพ์ มีสาเหตุหลายประการ เช่น ใช้เทคนิคการพิมพ์ไม่ถูกต้อง ไม่มีความระมัดระวังในการพิมพ์ พิมพ์โดยไม่มีจุดมุ่งหมาย สอนโดยเน้นแต่ละเฉพาะความเร็วประการเดียวซึ่งมีข้อเสนอแนะสำหรับพิมพ์ผิด เพื่อพัฒนาทักษะความแม่นยำดังนี้

3.1 ให้คำสั่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพิมพ์ได้ถูกต้องแม่นยำและรักษาระดับความเร็วด้วย เช่น "พิมพ์ในจังหวะสม่ำเสมอตามที่เคยพิมพ์" หรือ พิมพ์ตามสบายในระดับความเร็วที่เคยปฏิบัติ" เป็นต้น

3.2 ทำแบบฝึกหัดฝึกพิมพ์ที่เป็นคำ ที่ใช้แป้นอักษรที่ก้าวหน้าเคาะง่าย ๆ มีอักษรผสมตั้งแต่ 3 เคาะ แต่ไม่เกิน 5 เคาะ ให้ฝึกเคาะก่อนและเพิ่มจำนวนเคาะให้มากขึ้น จนกระทั่งการฝึกก้าวหน้าเคาะแป้นตัวเลขและสัญลักษณ์ที่อยู่แถวบนสุด จะฝึกเคาะเป็นแถวหรือฝึกเคาะก้าวหน้าสลับกันไปมาก็ได้

3.4 การจับเวลาเพื่อพัฒนาความแม่นยำควรใช้เวลาสั้น ๆ แล้วจึงขยายให้ยาวขึ้น แต่ไม่เกิน 3 นาที

3.5 จัดการแข่งขันพิมพ์ผิดในชั้นเรียนโดยครูแจ้งอัตราความเร็วเฉลี่ยที่นักเรียนจะต้องทำได้ในเวลาจำกัด ต้องพิจารณาความเร็วและความแม่นยำ

3.6 ในการฝึกความแม่นยำ และอยู่ในระดับความชำนาญซึ่งต้องใช้เวลามากควรหาแบบฝึกหัดพิมพ์ที่ยาก ๆ

3.7 เอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจตัวเองว่าเขาสามารถพิมพ์ได้เร็วในอัตราเท่าใด โดยไม่ทำให้ระดับความแม่นยำลดลง

3.8 ให้นักเรียนทำระเบียบบันทึกความก้าวหน้าในการพิมพ์ตีตประจำวัน โดยบันทึกความแม่นยำก่อน นั่นคือ บันทึกจำนวนคำที่เคาะผิดก่อน และให้เปรียบเทียบกับเวลาที่ไม่เท่ากัน นักเรียนบางคนจับเวลาสั้น ๆ 1 นาที พิมพ์ได้โดยไม่ผิดเลยในระดับความเร็วที่ต้องการ แต่ถ้าจับเวลา 3 นาที จะเคาะผิดมาก เป็นต้น

ด้านวิธีสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงเนื้อหา มีความเข้าใจในการเรียนวิชานั้น ๆ โดยครูผู้สอนจะต้องจัดเตรียมเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีด สร้างกิจกรรมระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนในสภาพแวดล้อมที่กำหนด มีการสาธิตเพื่อลดข้อสงสัย และปัญหาที่เกิดขึ้น มีการสังเกตนักเรียนอยู่สม่ำเสมอหากมีข้อบกพร่องต้องแก้ไขทันทีโดยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด

5.3 ด้านครูผู้สอน

การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดีเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถของครู คุณภาพของการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรมาสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแม้ว่าจะเขียนไว้ดีเพียงใด หากครูไม่มีความสามารถในการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ คุณภาพการศึกษาก็ย่อมจะไม่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

กรมอาชีวศึกษา (รุจิราถ ศรีสุวรรณ, 2545 : 23 ; อ้างอิงจาก กรมอาชีวศึกษา, 2521 : 7) ได้กล่าวว่า ผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรต้องอาศัยความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้นครูผู้สอน ควรมีสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ทักษะในการทำงาน
2. เป็นผู้มีความประสพการณ์ในงานอาชีพมาแล้วพอสมควร
3. เป็นผู้ที่มีความตั้งใจดี เป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน
4. เป็นผู้มีความชำนาญในการสอน มีหลักวิชาครู รู้จักใช้อุปกรณ์การสอนและเข้าใจหลักการพัฒนาที่ดี

5. เป็นผู้ชี้ช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

บิลเดิล (Biddle, 1976 : 346 - 347) กล่าวถึงคุณลักษณะของครูว่าควรมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. ด้านพฤติกรรมของครู ซึ่งอาจจะสังเกตได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ของครูโดยตรง เช่น ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียน ขอบถามปัญหานักเรียน และแนะแนวทางแก่นักเรียน วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของนักเรียน

2. ด้านกิจกรรมการกระทำ คือ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความประพฤติดี มีความสามารถ

3. ด้านพฤติกรรมการสอนของครูในขณะที่ทำการสอนในชั้นเรียน

ยอนต์ ชุมจิต (2541 : 109) ได้สรุปคุณลักษณะที่ดีของครูจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. บุคลิกภาพดี เช่น รูปร่างท่าทางดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พูดจาไพเราะ นุ่มนวล น้ำเสียงชัดเจน มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
2. คุณสมบัติส่วนตัวดี เช่น สติปัญญาดี เฉลียวฉลาด เชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ กระตือรือร้น และสุขภาพอนามัยดี เป็นต้น
3. สอนดีและปกครองดี เช่น อธิบายได้รวบรัดชัดเจน สอนสนุก ปกครองนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยตลอดเวลา เป็นต้น
4. ประพฤติดี เช่น เว้นจากอบายมุขทั้งปวง กระทำแต่สิ่งที่ดีที่สุจริตทั้งกาย วาจา และใจ
5. มีจรรยาและคุณธรรมสูง เช่น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ มีเมตตากรุณา ยุติธรรมและมานะอดทน เป็นต้น
6. มีมนุษยสัมพันธ์ดี กล่าวคือ มีอัธยาศัยไมตรีกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกภูมิชั้น

5.4 ด้านสื่อการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นเพื่อช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ให้แก่ผู้เรียนและมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก คือช่วยให้นักเรียนแต่ละคนเป็นไปตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น รวดเร็วขึ้น อีกทั้งช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดำเนินไปด้วยดี สื่อการสอนเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนเป็นตัวกลางให้การเรียนเรื่องที่ลึกซึ้งเรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งสื่อการสอนมักจะหมายถึงอุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เทป ฯลฯ หากประกอบด้วยหลายอย่าง ซึ่งมีผู้ให้ความหมายสื่อการสอนไว้หลายท่าน ดังนี้

ประภาศรี ออมสิน (2524 : 204) ได้จัดประเภทของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สิ่งพิมพ์ (Printed material) ได้แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออุเทศ หนังสือประกอบ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารแผ่นปลิว วัสดุกราฟฟิคอื่น ๆ
2. เครื่องมือหรืออุปกรณ์การสอน (Audio - Visual equipment) เครื่องฉายภาพ (Projected material) อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง (Transmission)
3. วัสดุอุปกรณ์ (Audio - Visual material) ได้แก่สิ่งของที่ใช้ประกอบการสอนได้ เช่น หุ่นจำลอง หุ่นกระบอก ลูกโลก กระดานชอล์ก ป้ายนิเทศ บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ สื่อสิ่งเปลี่ยนต่าง ๆ เรียกว่า วัสดุ ส่วนเครื่องมือที่มีความคงทนเรียกว่า อุปกรณ์
4. สถานที่ การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น
5. วิทยาการ ผู้ใช้สื่อการสอนในการพูด การอธิบาย การซักถาม การอภิปราย วิธีการ คือ วิธีสอน ซึ่งถือเป็นประติษฐ์กรรมของมนุษย์ วิธีการนี้รวมทั้งวิธีที่ใช้อุปกรณ์ เช่น การสาธิต การศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 137) ให้ความหมายสื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็นตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอน หรือการสื่อสารในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนรู้

การสอนนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายและได้แบ่งสื่อการสอนตามลักษณะรูปร่างของสื่อไว้ 4 ประเภท

1. สื่อประเภทเครื่องมือ เป็นสื่อที่ได้มาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แขนงวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องฉายต่าง ๆ เครื่องเสียง เครื่องโทรทัศน์
2. สื่อประเภทวัสดุ หมายถึง สื่อที่เป็นผลผลิตมาจากวิทยาศาสตร์ เป็นวัสดุที่มีการผูกพันเปลี่ยนแปลงง่าย เช่น แผนที่ แผ่นโปรงใส फिल्म เป็นต้น
3. สื่อประเภทวิชาการ หมายถึง สื่อประเภทเทคนิคระบบ กระบวนการต่าง ๆ เช่น การสาธิต
4. สื่อประสม หมายถึง การนำประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างมีความสัมพันธ์กัน ในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่น บทเรียนโปรแกรมชุดการสอนสำเร็จรูป

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2536 : 62) กล่าวว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพนั้นคือทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูเพียงแต่ใช้ความคิดและเวลาเพียงเล็กน้อย ก็อาจจะสร้างสื่อการสอนราคาถูก แต่มีคุณค่าสูงได้มากกว่า สถาบันอื่น ๆ ซึ่ง จำแนกสื่อการสอนไว้ ดังนี้

1. สื่อสิ่งเปลี่ยนต่าง ๆ ที่เรียกว่า วัสดุ ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ซอลีก แบบเรียน फिल्म ภาพยนตร์ เป็นต้น
2. เครื่องมือที่มีความคงทนถาวร ซึ่งเรียกว่า อุปกรณ์ ได้แก่ กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องเรียนต่าง ๆ เครื่องพิมพ์ดีด และเครื่องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ
3. กระบวนการและวิธีการ ซึ่งรวมทั้งวิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการที่เป็นอิสระคือไม่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างใดเลย เช่น การฟังวิทยากรการศึกษาภายนอกสถานที่ เป็นต้น

เพชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546 : 40) การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการเลือกใช้สื่อสอน คือ ควรพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และสถานการณ์ ภายใต้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สื่อการสอนเป็นแต่เครื่องมือหรือตัวกลางช่วยผ่อนแรง ผ่อนเวลาของครู และนักเรียนได้รับประโยชน์อย่างมาก แต่ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดก็มีขึ้นอยู่กับลักษณะของสื่อการเรียนการสอน แต่เพียงอย่างเดียวแต่อยู่ที่ครูผู้สอนด้วยว่ามีความสามารถในการเลือกใช้และใช้เป็น ดังนั้นการรู้จักเลือกสื่อจึงสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งหลักในการเลือกสื่อการเรียนการสอนนั้นได้นักการศึกษาได้เสนอไว้ดังนี้

1. ต้องให้ตรงกับจุดประสงค์ หรือความมุ่งหมายของการเรียนการสอนในบทเรียนนั้น ๆ
2. ต้องให้เหมาะสมกับชั้นเรียน วัย ระดับสติปัญญา ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
3. ต้องให้เหมาะสมกับเวลาในการเรียนการสอน
4. ต้องมีราคาถูก ประหยัด หาได้ง่ายและขนาดเหมาะสมกับการนำไปใช้

5. ต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีและสะดวกในการใช้

6. ต้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละลำดับขั้น ดังนี้

6.1 ใช้ประกอบกิจกรรมขั้น นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมให้สัมพันธ์กับเนื้อหาใหม่และเป็นการเร้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจให้เรียนดีขึ้น

6.2 ใช้ประกอบกิจกรรมขั้นสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ความคิดและการค้นพบด้วยตนเอง

6.3 ใช้ประกอบกิจกรรมขั้นสรุป เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการได้ด้วยตนเอง

6.4 ใช้ประกอบกิจกรรมเสริมบทเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะและความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น

สรุป สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย ที่ผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด โดยใช้เวลาไม่นาน พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศ กระตุ้นเร้าความสนใจทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ สื่อการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป ส่วนสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยนอกจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีเครื่องพิมพ์ดีด ตำราเรียน ตัวอย่างสิ่งพิมพ์ และอื่น ๆ อีกตามแต่ละจุดประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้เพราะบางหน่วยการเรียนรู้อาจใช้สื่อการสอนที่ต่างกัน

5.5 ด้านวัดผล

ความหมายการวัดผล การวัดผลเป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้และตรวจสอบและระดับความสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดผลได้ดังต่อไปนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพหรือคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวทางและหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนที่สำคัญ ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องควบคู่กับการเรียนการสอน ครูจะต้องทำหน้าที่ถ่ายทอดการสอนและการสอนเป็นเนื้อเดียวกันในกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องทำการประเมินผลอย่างต่อเนื่องทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เน้นการประเมินที่พัฒนาผู้เรียนมากกว่าเพื่อชี้ขาดว่าผู้เรียนเป็นอย่างไร การจะใช้ผลการวัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ดี ครูต้องทำหน้าที่สอบวัดเอง และต้องนำคำตอบที่ผิดของผู้เรียนมาเป็นคำถามใหม่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

3. การวัดและประเมินผลการเรียน ต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะพัฒนาการของผู้เรียน และคุณธรรม เด็กไทยยุคใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต้องมีคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4. การวัดและประเมินผลการเรียน ต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เครื่องมือวัดผลไม่ควรเป็นแบบทดสอบอย่างเดียว แต่ควรใช้ให้เหมาะกับสิ่งที่วัด เครื่องมือวัดอาจได้แก่ แบบทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ แฟ้มสะสมงาน หรือผลงานของผู้เรียน เป็นต้น

5. ตามมาตรา 22 ถือว่าในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนการสอนจึงต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้คิดเป็น ทำเป็นและพัฒนาตามธรรมชาติของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ การประเมินผลการเรียนที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะให้ความสำคัญกับผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน หรือให้เพื่อนประเมินผู้เรียน

6. ระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียน ต้องมีความเที่ยงตรง โปร่งใส สามารถตรวจสอบความถูกต้อง ฉะนั้นหลักฐานที่เป็นผลงานที่แสดงศักยภาพของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการประเมิน

บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ (2521 : 6) ได้กล่าวว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ควรทำต่อจากการวัดและวินิจฉัยตัดสินสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 13) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจตีราคา ตกลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก รุ่งทิวา จักรกร (2527 : 193) แบ่งกระบวนการประเมินผลออกเป็น ดังนี้

1. การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม การประเมินผลแบบนี้เชื่อว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน ฉะนั้นการประเมินผลแบบนี้จึงยึดถือคนส่วนใหญ่หรือกลุ่มใหญ่ในการเปรียบเทียบ โดยพิจารณาจากคะแนนของแต่ละคนกับคะแนนของคนอื่นภายในกลุ่ม

2. การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ถือว่า เนื้อหาเป็นสำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ดังนั้นผู้เรียนควรจะเรียนรู้ให้ได้ และเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยอมรับว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว คือ ร้อยละ 80 ของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้

ธำรง บัวศรี (2532 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงการประเมินผล คือ การพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับวิธีวัดเพียงอย่างเดียวส่วนการประเมินผลประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ
3. การตัดสินใจเป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนมิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญแต่ต้องการให้ผู้สอนได้ประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ความต้องการประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่า ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด มากกว่าความสามารถตอบคำถามได้ และในการที่พยายามให้ผู้สอนเป็นผู้สอนเองก็เพื่อจะให้ผู้สอนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องสอนเพื่อสอบ แต่จะสอนเพื่อให้เรียนในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ (กรมวิชาการ 2532 : 13)

กรมวิชาการ (2535 : 1) กล่าวถึงการประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการทำงานทั้งในช่วงขณะที่กำลังทำและช่วงเวลาที่งานเสร็จสิ้นลงแล้ว เพื่อหาข้อสรุปว่างานที่ทำนั้น ได้รับความสำเร็จตามความคาดหวังหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดเกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้งานไม่สำเร็จตามความคาดหวังและจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไร เพื่อให้การทำงานเกิดความสำเร็จหรือใกล้เคียงความคาดหวังมากที่สุด

เอกศักดิ์ บุตรลับ (2537 : 53) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอน
2. จัดทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา เพื่อจะบอกให้ทราบว่าจะออกข้อสอบวัดเนื้อหาใด ในพฤติกรรมใดแค่ไหนและเพียงใด เพื่อข้อสอบที่สร้างขึ้นวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ
3. เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัดโดยพยายามใช้เทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธี
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลหลังจากกำหนดว่าจะใช้วิธีใดวัดผลแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือการสร้างเครื่องมือวัดตามที่กำหนดซึ่งเครื่องมือที่ใช้กันมากในการวัดผลการเรียนการสอน ได้แก่ การทดสอบ
5. ดำเนินการวัดผลเป็นขั้นตอนของการนำเครื่องมือไปทดสอบหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการประเมิน
6. การประเมินผลและการใช้ผลการวัด จุดหมายปลายทางของการวัดผลก็เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ว่า มีความเหมาะสมเพียงใด ควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

อัลคิน (Alkin. 1970 : 372) ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการค้นหาการตัดสินใจเรื่องในเรื่องหนึ่ง โดยการเลือกรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงานสรุปสิ่งที่ประโยชน์ต่อผู้ตัดสินใจในแนวทางเลือกที่เหมาะสมจากแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่

กู๊ด (Good. 1973 : 338) ได้ให้คำจำกัดความของการวัดผลการศึกษาว่า

1. เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าโดยทั่วไป และการทดสอบ การนำมาตราส่วนประเมินค่า และการตีค่ากระบวนการที่วัดได้ และการที่บุคคลได้รับผลของการกระบวนการทางการศึกษานั้น ๆ รวมทั้งทฤษฎีของข้อทดสอบและการสร้างมาตราส่วนประเมินค่าการทำให้มีเหตุผลใช้ได้ และการทำให้เป็นมาตรฐานการแปลความหมายผลของการสอบ การประเมินผลทั้งที่เป็นปรนัย และอัตนัย และการใช้วิธีการทางสถิติเพื่อแปลความหมายผลจากการวัด

2. ผลขั้นสุดท้ายที่ได้จากการนำเอาปริมาณมาวัด ไปใช้กระบวนการทำงานทางการศึกษา หรือใช้กับบุคคลที่ถูกวัด

นอกจากนี้ กู๊ด (Good, 1973 : 209) ได้ให้ความหมายคำว่า ประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความมั่นใจ หรือการตัดสินคุณค่า หรือปริมาณของบางสิ่งบางอย่างโดยตีค่าด้วยความระมัดระวัง

สรุปได้ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่ใช้ตัดสินว่า ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตามเป้าหมายของการสอนหรือไม่ เพียงใด จากผลการประเมินจะทำให้ทราบว่า จุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้งไว้มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นบันดาลผลสมความมุ่งหมายหรือไม่ การประเมินผลการเรียน ควรมุ่งเน้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง โดยเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การสอนที่วางไว้ การวัดผลประเมินผลมีความหมายรวมถึงการได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายถือได้ว่าเป็นการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าการสอบจะเป็นเครื่องมือ สำหรับการวัดและประเมินผลที่นิยมใช้กันมาก มีประโยชน์ในการวัดความสามารถของผู้เรียนในการเรียน ยังมีการวัดพฤติกรรมด้านอื่นๆ ที่ไม่สามารถวัดด้วยการสอบ เช่น เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสังคม ความสนใจ เจตคติ ซึ่งการวัดผลในพฤติกรรมเหล่านี้ ทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น

สำหรับการวัดผลในวิชาพิมพ์ดีดไทยนั้นมีการวัดผล 3 ช่วงด้วยกัน โดยวัดในช่วงก่อนประเมินผล โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้มารองรับ หลังจากนั้นวัดผลระหว่างประเมินผล และสุดท้ายวัดผลหลังประเมินผล โดยร้อยละ 70 เป็นคะแนนวัดผลในช่วงก่อนประเมินและระหว่างประเมิน และร้อยละ 30 เป็นคะแนนวัดผลหลังประเมิน เนื่องจากวิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาที่มีเนื้อหาทฤษฎีและมีการปฏิบัติดังนั้นเกณฑ์การให้คะแนนจะแยกตามจุดประสงค์การเรียนรู้ (สมุดประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทย 2 : 2547)

6. พฤติกรรมของครูที่พึงประสงค์

1. พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการแสดงออกทางด้านร่างกาย ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 : 573)

2. พฤติกรรมการสอน (Teaching activity) หมายถึง การกระทำที่ผู้สอนกำหนดให้มีขึ้นภายใต้สถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจะมีทั้งการกระทำและการแสดงออกของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันใจชั้นเรียนมีทั้งพฤติกรรมทางวาจา เช่น การพูด การอธิบาย การใช้คำถาม การเสริมแรง การใช้สื่อการสอน นักเรียนช่วยครูจัดกิจกรรม การสาธิต การตอบคำถาม เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีเป้าหมาย ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในหลักสูตรที่กำหนดไว้ (บัวเย็น พลคราม 2541 : 28)

3. พฤติกรรมการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อคุณภาพของการศึกษา ซึ่งส่งผลให้เห็นเด่นชัดในรูปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยพฤติกรรมที่ครูแสดงออกในการสอนจะส่งเสริมหรือลดทอนการเรียนรู้ของนักเรียนมากหรือน้อยซึ่งอยู่กับประสิทธิภาพในการสอนของครู

4. พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนของครูผู้สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ จึงเป็นการกระทำที่ผู้สอนได้กำหนดให้มีขึ้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการแสดงออกของครูและนักเรียนครอบคลุมในหลายเรื่องทั้งด้านที่เป็นการเตรียมการ การวางแผนการสอน การคัดเลือกวิธีการสอน การคัดเลือกสื่อประกอบการสอน การปรับบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน การดำเนินการสอน การติชมนักเรียน การตั้งคำถาม บุคลิกภาพของครู การวัดผล ประเมินผล การปรับปรุงการสอน หากจะรวมเป็นกลุ่มโดยรวม พฤติกรรมการสอนครอบคลุม องค์ประกอบการสอนโดยแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 4.1 การเตรียมการสอน
- 4.2 การจัดการเรียนการสอน
- 4.3 การใช้สื่อการเรียนการสอน
- 4.4 การวัดผลประเมินผล

การเตรียมการสอนเป็นการวางแผนการไว้ล่วงหน้า เปรียบเสมือนเข็มทิศในการเดินเรือในมหาสมุทร หากขาดเข็มทิศเสียแล้วโอกาสที่จะขึ้นฝั่งย่อมเป็นไปได้ยากมากในการดำเนินการสอนของครูก็เช่นกัน หากครูขาดการเตรียมการสอนที่ดี โอกาสที่ประสิทธิภาพของการสอนจะสูงขึ้นย่อมเป็นไปได้ยากเช่นเดียวกัน

การเตรียมการสอน หมายถึง การเตรียมการล่วงหน้าของครูและนักเรียนว่าจะให้นักเรียนเรียนรู้อะไร สักเท่าใด โดยวิธีใดบ้าง โดยครูจะได้เตรียมเนื้อหาสาระ กิจกรรม วิธีสอน สื่อ ตลอดจนวิธีการวัดผลประเมินผล นักเรียนจะได้เตรียมตัว เตรียมเครื่องมือ หรือวัสดุ อุปกรณ์มาเรียนให้เหมาะสม สำออง กล้ามักดี (2534 : 25)

การเตรียมการสอนเป็นการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าของครูและนักเรียน ก่อนที่จะดำเนินการสอน โดยเตรียมในเรื่องเนื้อหาสาระ กิจกรรม วิธีการ สื่อ การวัดผลประเมินผล วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เพื่อให้การเรียนการสอนในครั้งนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ บัวเย็น พลคราม (2541 : 29) บทบาทที่สำคัญของครูผู้สอน คือ การสอนจะต้องคิดว่าจะสอนอย่างไร จึงจะให้ผู้

เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ การเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะทำการสอนจริง ซึ่งเขียนว่า "แผนการสอน" จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ผู้สอนเป็นบุคคลผู้สามารถดำเนินการสอนของตนไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ การฝึกฝนและพัฒนาไปในแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อให้กิจกรรมดำเนินงานนั้นเป็นไปตามจุดหมายที่ตั้งไว้

การจัดการเรียนการสอน เป็นวิธีการที่ครูเลือกใช้เทคนิคการสอน วิธีสอน หรือการเลือกจัดประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนโดยอาจจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน หรืออาจคิดหาวิธีการจัดประสบการณ์หรือดัดแปลงวิธีการจัดประสบการณ์อย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์

สัมพันธ์ ประชุมเวช (2536 : 23-25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเตรียมการสอนไว้ คือ การเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าจะทำให้การสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีที่สุด ส่วนผู้สอนได้พิจารณาอย่างรอบคอบถึงจุดหมายของสิ่งที่สอน การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมและการกำหนดการสอน ให้ผู้เรียนทำตลอดจนการวัดและการประเมิน ช่วยให้ผู้สอนเข้าใจจุดมุ่งหมายของสิ่งที่สอน แล้วดำเนินการสอนและวัดผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนั้นอีกทั้งผู้สอนเกิดความมั่นใจในตนเองในการสอน รู้ขั้นตอนการสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอน มีความกระฉับเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนมีขอบเขตให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาตามที่กำหนดไว้ ให้เหมาะสม และผู้เรียนมีความศรัทธา เชื่อถือในตัวผู้สอน นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์แก่งาน ด้านการบริหารของโรงเรียนซึ่งแสดงว่าผู้สอนมีความเอาใจใส่ในหน้าที่การงานเป็นหลักฐานในการพิจารณาความดีความชอบ

การใช้สื่อ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เตรียมไว้ในแผนการสอนซึ่งต้องมีความเชื่อมโยงของการเตรียมการสอน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

สมบุญณ์ แซ่เจ็ง (2532 : 23) ได้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 คณะวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย การวิจัยมีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยวิธีสอนด้วยแบบฝึกหัดต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกพิมพ์เป็นกลุ่มอักษรสั้น ๆ อ่านออกและมีความหมาย มีทักษะด้านความเร็วในการพิมพ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดที่นำเสนอวิธีการฝึกพิมพ์โดยการเคาะแป้นอักษรซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งทีละ 1 แป้นอักษร แต่ทั้งสองกลุ่มมีทักษะความแม่นยำไม่แตกต่างกัน

ศิริพันธ์ ชื่นจิตกุลถาวร (2537 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดภาษาไทย 1 กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อด้านการวางแผนการสอน การเตรียมการสอน การปฏิบัติการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนครูธุรกิจหนึ่งคนต้องรับผิดชอบนักเรียนเฉลี่ยห้องละ 45 คน ส่วนใหญ่จัดชั่วโมงเรียนต่อเนื่อง 2 คาบ มากกว่าคาบเดียว ใช้แผนการสอนที่กลุ่มโรงเรียนจัดทำ มีการเพิ่มจำนวนสอนพิเศษร้อยละ 50 ใช้เทคนิคสอนโดยพิมพ์จับเวลาเสมอ และสร้างสื่อเฉพาะปัญหาที่พบคือปัญหาด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ การเลือกวิชาเรียน และการวัดผล ด้านพัฒนาการเรียนการสอนพบว่าครูต้องดำเนินการตามรายละเอียดแต่ละขั้นตอน คือขั้นวางแผนการสอน เตรียมการสอนปฏิบัติการสอนใช้สื่อการสอน และการวัดผลจึงจะทำให้การเรียนมีคุณภาพ

บุบผา โรจนเลิศ (2543 : 131) ได้วิจัยเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่ายและแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดด้านอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำของนักเรียน ที่เรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่าย กับการสอนด้วยแบบฝึกหัดปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลองจำนวน 39 คน ซึ่งเรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่าย ผู้วิจัยสร้างเองและกลุ่มควบคุม จำนวน 39 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทักษะการพิมพ์ดีดด้านอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่ายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 256 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการวัดผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และนักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่สาขางานแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

ศิริพันธ์ สติกรกุล เดชพาหพงษ์. (2541 : 44-45), Griffin, McElvey; & McGahee (1996) ซึ่งสำรวจการสอนแป้นพิมพ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในรัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา 221 โรงเรียน พบว่า ใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนแป้นพิมพ์ 78% ใช้ทั้งคอมพิวเตอร์และพิมพ์ดีดสอนแป้นพิมพ์ 19% และใช้พิมพ์ดีดสอนแป้นพิมพ์ 3%

จากการสอนวิชา 2701253 พิมพ์ดีดไทย - อังกฤษ ในระดับมหาวิทยาลัยพบว่า ส่วนใหญ่นิสิตที่มาลงทะเบียนเรียนวิชานี้ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนพิมพ์ดีดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาก่อน วิชาสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นเวลา 15 สัปดาห์ เดิมสอนโดยใช้เครื่องพิมพ์ดีดนักเรียนจะต้องเลือกเรียนภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นเพราะไม่สามารถเลือกเรียนทั้งสองอย่างได้ทัน ปัจจุบันได้พัฒนารูปแบบการสอนโดยนำเอาโปรแกรมสำเร็จรูปที่สอนวิชาพิมพ์มาใช้ ในช่วงแรกเพื่อให้รู้จักแป้นพิมพ์ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ ฝึกพิมพ์จนคล่องช่วงท้ายจะหัดพิมพ์โดยใช้เครื่องพิมพ์ดีด ซึ่งต้องอธิบายส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องพิมพ์ดีด ความแตกต่างในการใช้งาน และเทคนิคต่าง ๆ วิธีนี้เกิดประสิทธิภาพในการสอนมาก ซึ่งวิธีนี้จะเรียนรู้ได้ช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับความสามารถและการฝึกฝนของแต่ละบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าในเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัศนยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัศนยการเพชรบุรี จำนวน 230 คน จาก 3 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี 81 คน สาขางานการขาย 61 คน และสาขางานคอมพิวเตอร์ 88 คน รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 230 คน

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากร

สาขางาน	กลุ่มเป้าหมาย
สาขางานการบัญชี	81
สาขางานการขาย	61
สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	88
รวม	230

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ตัว เลือกเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัศนยการเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นเลือกตอบ ได้แก่ เพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี หลักสูตรพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) โดยจำแนกเป็น 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ระดับ	5	มีความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ	4	มีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก
ระดับ	3	มีความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง
ระดับ	2	มีความคิดเห็นเห็นด้วยน้อย
ระดับ	1	มีความคิดเห็นเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการตามลำดับ ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย แล้วนำมาประมวล เพื่อกำหนดขอบเขตเพื่อการวิจัย และการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

2. ศึกษาการเขียนแบบสอบถาม และสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

3. สร้างเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่า 0.5 และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 50 คน จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่น ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.93

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังครูใหญ่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

2. ผู้วิจัย ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

5. การจัดการทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามดังกล่าวกลับมาแล้วได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window Version .11 โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยหาค่าร้อยละ

3.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย จัดกระทำโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (D.S) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของคะแนนโดยรวมทุกด้าน และรายด้าน

ระดับ 4.50 - 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 3.50 - 4.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก

ระดับ 2.50 - 3.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 1.50 - 2.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเห็นด้วยน้อย

ระดับ 1.00 - 1.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 เพื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test)

3.4 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าร้อยละ

6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

6.2 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

6.2.1 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2523 : 98 – 99)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	n	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	α	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม

โดยใช้ t - test for Independent Samples โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

6.3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6.3.3 ถ้าผลการทดสอบในข้อ 6.3.2 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีสำคัญทางสถิติจะต้องตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's test) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538 : 140)

$$S = \sqrt{(K-1)F(\alpha; df_1, df_2)} \quad \sqrt{MS_E \left[\frac{\sum_{j=1}^k (c_j)^2}{n_j} \right]}$$

S	=	ค่าวิกฤตของ Scheffe'
K	=	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน
$(\alpha; df_1, df_2)$	=	เปิดค่า F ในตารางการแจกแจงค่า F ที่ ∞ มีค่า .05 หรือ ที่ .01 และ df_1 คือค่า df_B ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียวหรือ df_C หรือ df_R ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทางในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน ส่วน df_2 คือ df_W คือ df_E ค่าใดค่าหนึ่งนั่นเอง
MS_E	=	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
C_j	=	สัมประสิทธิ์ Contrast ซึ่งจะมีค่าเป็น 1, -1, 1, -1...
n_j	=	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มเป้าหมาย
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจง t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจง F (F – distribution)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวน (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนค่าเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
PROP	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจโดยรวมและรายข้อ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาวิจัย จำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละ ของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	74	32.20
1.2 หญิง	156	67.80
รวม	230	100.00
2. สาขางาน		
2.1 สาขางานการบัญชี	81	35.20
2.2 สาขางานการขาย	61	26.50
2.3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	88	38.30
รวม	230	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม 2 ภาคเรียน ของชั้น ปวช.ปีที่ 1)		
3.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00 - 4.00	70	30.40
3.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.99	99	43.00
3.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00 - 1.99	61	26.50
รวม	230	100.00
3. ความสนใจ		
3.1 สนใจ	149	64.80
3.2 ไม่สนใจ	81	35.20
รวม	230	100.00

ผลการวิจัยตามตาราง 3 พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 นักเรียนชาย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ส่วนใหญ่เรียนอยู่สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.99 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และมีความสนใจในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านวัดผล ดังแสดงในตาราง 4 - 9

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.79	0.62	มาก
2. ด้านวิธีสอน	3.54	0.65	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	3.53	0.69	มาก
4. ด้านสื่อการสอน	3.42	0.76	ปานกลาง
5. ด้านการวัดผล	3.62	0.69	มาก
รวม	3.58	0.60	มาก

ผลการวิจัยตามตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ด้านเนื้อหาหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยทำให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้	4.10	0.77	มาก
2. การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	4.14	0.84	มาก
3. มีการจำแนกระดับความยากง่ายเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย เพื่อฝึกทักษะผู้เรียน	3.80	0.95	มาก
4. รูปแบบต่าง ๆ ในการฝึกพิมพ์สามารถช่วยเพิ่มองค์ความรู้โดยรวมให้ผู้เรียน	3.63	0.88	มาก
5. ทุกหน่วยการเรียนมีการสอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรม	3.48	0.90	ปานกลาง
6. การเรียนวิชาพิมพ์ดีดนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นได้	3.67	0.93	มาก
7. แบบฝึกหัดพิมพ์มีเนื้อหาหลากหลายทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการพิมพ์ดีดประยุกต์ เพิ่มขึ้น	3.71	0.89	มาก
รวม	3.79	0.62	มาก

ผลการวิจัยตามตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านเนื้อหาหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกหน่วยการเรียนมีการสอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรีในด้านวิธีสอนโดยรวมและรายข้อ

ด้านวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจนก่อนการเรียนในแต่ละบทเรียน	3.83	0.83	มาก
2. มีขั้นตอนของการเรียนเป็นมาตรฐานสามารถถ่ายทอดคุณธรรมโดยใช้ครูผู้สอนเป็นสื่อ	3.63	0.86	มาก
3. ครูมีเทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1-2 แดกต่างกัน	3.60	0.89	มาก
4. ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีให้นักเรียนได้อย่างชัดเจน	3.58	0.93	มาก
5. ครูนำเทคนิคใหม่ที่สามารถเพิ่มความรู้หรือมีวิธีการสอนใหม่มาใช้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทยเสมอ	3.56	0.92	มาก
6. ครูได้จัดทำบันทึกพัฒนาการพิมพ์เพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ	3.40	0.97	ปานกลาง
7. ครูจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนเพียงพอต่อความต้องการ	3.36	1.04	ปานกลาง
8. ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องให้นักเรียนดูก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	3.49	1.01	ปานกลาง
9. ครูดูแลนักเรียนที่มีข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด	3.48	0.94	ปานกลาง
10. ครูสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีแก้ปัญหาข้อขัดข้องขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด	3.46	0.97	ปานกลาง
11. ครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดไทยอย่างเคร่งครัด	3.62	0.96	มาก
12. ครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักการพิมพ์ดีดที่ดีเพื่อให้ผ่อนคลายและขจัดความเมื่อยล้าในการพิมพ์	3.41	0.98	ปานกลาง
13. ครูจัดให้มีการทดสอบการพิมพ์ถูกต้อง	3.57	0.96	มาก
14. ครูจัดให้มีแข่งขันจับความเร็วเป็นประจำสม่ำเสมอ	3.62	0.97	มาก
รวม	3.54	0.65	มาก

ผลการวิจัยตามตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านวิธีสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนเพียงพอต่อความต้องการ ครูได้จัดทำบันทึกพัฒนาการพิมพ์เพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ และครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักการพิมพ์ที่ดีเพื่อให้ ผ่อนคลายและขจัดความเมื่อยล้าในการพิมพ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีในด้านครูผู้สอนโดยรวมและรายข้อ

ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานพิมพ์ดีดทุกครั้งเมื่อขึ้นบทเรียนใหม่	3.66	0.98	มาก
2. สามารถปรับเปลี่ยนบทเรียนตามเหตุการณ์ปัจจุบันเสมอ	3.60	0.94	มาก
3. ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ให้นักเรียนทราบทันที	3.57	1.02	มาก
4. มีความฉลาดแบบเนียนในการถ่ายทอดวิชา	3.51	0.93	มาก
5. ชี้แจงปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล	3.52	0.98	มาก
6. ให้เรียนรู้งานตามความสามารถของนักเรียนอย่างเหมาะสม	3.47	1.00	ปานกลาง
7. สร้างความเข้าใจที่ดีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	3.57	0.95	มาก
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยตลอดเวลาในการเรียนการสอน	3.66	0.94	มาก
9. พิจารณาปัญหาการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.59	0.95	มาก
10. จัดกิจกรรมสร้างกระบวนคิดให้ผู้เรียน	3.43	0.93	ปานกลาง
11. อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ ให้เพียงพอตามจำนวนนักเรียน	3.50	0.96	มาก
12. สร้างบรรยากาศ ให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน	3.37	1.12	ปานกลาง
13. ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนพิมพ์ดีดไทย	3.54	1.00	มาก
รวม	3.53	0.69	มาก

ผลการวิจัยตามตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดกิจกรรมสร้างกระบวนการคิดให้ผู้เรียน สร้างบรรยากาศ ให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน ในการเรียน และให้เรียนรู้งานตามความสามารถของนักเรียนอย่างเหมาะสมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีในด้านสื่อการสอนโดยรวมและรายข้อ

ด้านสื่อการสอน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. เครื่องพิมพ์ดีดมีหลายแบบแต่ละแบบรวมกันแล้วมีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน	3.49	1.16	ปานกลาง
2. เครื่องพิมพ์ดีดมีสภาพพร้อมใช้งาน	3.24	1.08	ปานกลาง
3. ครูใช้แผนภูมิ แผนผัง แบบเรียน ที่ประกอบบทเรียนเข้ากับเนื้อหา ที่สอน	3.47	0.99	ปานกลาง
4. บทเรียนที่ใช้เป็นแบบฝึกหัดพิมพ์มีความทันสมัย	3.51	1.02	มาก
5. มีการนำสื่อสิ่งพิมพ์มาประยุกต์ใช้ในการสอน	3.42	0.94	ปานกลาง
6. ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวกต่อการใช้โต๊ะเก้าอี้ มีลักษณะสัมพันธ์กับทำเนียงพิมพ์ที่ต้องการ	3.42	1.00	ปานกลาง
7. มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ	3.43	1.02	ปานกลาง
รวม	3.42	0.76	ปานกลาง

ผลการวิจัยตามตาราง 8 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านสื่อการสอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นบทเรียนที่ใช้เป็นแบบฝึกหัดพิมพ์มีความทันสมัยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรีในด้านการวัดผลโดยรวมและรายข้อ

ด้านการวัดผล	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. นักเรียนทราบเกณฑ์การวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด	3.67	0.92	มาก
2. การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทยมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติและความรู้ในการพิมพ์	3.68	0.88	มาก
3. มีการตรวจข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้งที่มีการวัดผล	3.61	0.87	มาก
4. มีเกณฑ์ประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดไทยแต่ละวิชา	3.60	0.83	มาก
5. มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา	3.72	0.95	มาก
6. มีการประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้พิมพ์ดีด	3.69	0.94	มาก
7. จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้	3.43	0.99	ปานกลาง
รวม	3.62	0.69	มาก

ผลการวิจัยตามตาราง 9 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นจำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจโดยรวมและรายด้าน ดังแสดงในตาราง 10 – 22

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนก
ตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	เพศชาย (N = 74)		เพศหญิง (N = 156)		t	PROP
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.66	0.62	3.84	0.61	2.03*	.04
2. ด้านวิธีสอน	3.40	0.59	3.60	0.67	2.22*	.02
3. ด้านครูผู้สอน	3.46	0.53	3.57	0.75	1.06	.28
4. ด้านสื่อการสอน	3.29	0.67	3.48	0.80	1.79	.07
5. ด้านการวัดผล	3.49	0.63	3.69	0.70	1.98*	.04
รวม	3.46	0.52	3.64	0.63	2.05*	.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยตามตาราง 10 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอนและด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับภาคินัยบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรี จำแนกตามสาขางาน

ความคิดเห็น	การบัญชี			การขยาย			คอมพิวเตอร์			รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.98	0.69	มาก	3.74	0.54	มาก	3.73	0.63	มาก	3.79	0.62
2. ด้านวิธีสอน	3.84	0.64	มาก	3.50	0.50	มาก	3.43	0.69	ปานกลาง	3.54	0.65
3. ด้านครูผู้สอน	3.83	0.67	มาก	3.58	0.52	มาก	3.37	0.74	ปานกลาง	3.53	0.69
4. ด้านสื่อการสอน	3.78	0.78	มาก	3.36	0.58	ปานกลาง	3.29	0.80	ปานกลาง	3.42	0.76
5. ด้านการวัดผล	3.88	0.78	มาก	3.54	0.63	มาก	3.56	0.65	มาก	3.62	0.69
รวม	3.86	0.64	มาก	3.54	0.47	มาก	3.48	0.61	ปานกลาง	3.58	0.60

ผลการวิจัยตามตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่สาขางานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน
ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสื่อการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
สาขางาน

ความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	PROP
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	2.44	1.22	3.21*	.04
	ภายในกลุ่ม	227	86.31	0.38		
	รวม	229	88.76			
2. ด้านวิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.18	3.09	7.62**	.00
	ภายในกลุ่ม	227	92.06	0.40		
	รวม	229	98.25			
3. ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.51	3.75	8.26**	.00
	ภายในกลุ่ม	227	103.22	0.45		
	รวม	229	110.73			
4. ด้านสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.94	4.47	8.10**	.00
	ภายในกลุ่ม	227	125.27	0.55		
	รวม	229	134.22			
5. ด้านการวัดผล	ระหว่างกลุ่ม	2	4.20	2.10	4.55**	.01
	ภายในกลุ่ม	227	104.85	0.49		
	รวม	229	109.06			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.38	2.69	7.76**	.00
	ภายในกลุ่ม	227	78.66	0.34		
	รวม	229	84.04			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยตามตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่เรียนในสาขางานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่มีความแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏดังตาราง 13 -19

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านวิธีการสอน โดยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามสาขางาน

ด้านวิธีการสอน	$\bar{X}$	คอมพิวเตอรื	การขาย	การบัญชี
		3.43	3.50	3.84
คอมพิวเตอรื	3.43	0.41**	0.34**	-
การขาย	3.50	0.07	-	-
การบัญชี	3.84	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 13 พบว่า นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอรืธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการบัญชี มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานการขายกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอรืธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการขายมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านครูผู้สอน โดยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามสาขางาน

ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	คอมพิวเตอรื	การขาย	การบัญชี
		3.37	3.58	3.83
คอมพิวเตอรื	3.83	0.45**	0.24	-
การขาย	3.58	0.21	-	-
การบัญชี	3.37	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 14 พบว่า นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานการขายกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการขายมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านสื่อการสอน โดยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามสาขางาน

ด้านสื่อการสอน	$\bar{X}$	คอมพิวเตอร์	การขาย	การบัญชี
		3.29	3.36	3.78
คอมพิวเตอร์	3.29	0.49**	0.42**	-
การขาย	3.36	0.07	-	-
การบัญชี	3.78	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 15 พบว่า นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการบัญชี มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานการขายกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการขายมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านการวัดผล โดยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามสาขางาน

ด้านการวัดผล	$\bar{X}$	การขาย	คอมพิวเตอรื	การบัญชี
		3.54	3.56	3.88
การขาย	3.54	0.34**	0.32**	-
คอมพิวเตอรื	3.56	-	0.02	-
การบัญชี	3.88	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 16 พบว่า นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอรืธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานการขายกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอรืธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการขายมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมด้วยวิธีการของเซฟเฟ่จำแนกตามสาขางาน

สาขางาน	$\bar{X}$	คอมพิวเตอรื	การขาย	การบัญชี
		3.48	3.54	3.86
คอมพิวเตอรื	3.48	0.38**	0.31**	-
การขาย	3.54	0.06	-	-
การบัญชี	3.86	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 17 พบว่า นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอรืธุรกิจกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานการขยายกับนักเรียนสาขางานการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01

นักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์รู้จักกับนักเรียนสาขางานการขยายมีความคิดเห็นต่อ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
โรงเรียนพนัญชุกรเพชรบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็น	1.00-1.99			2.00-2.99			3.00-4.00			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.96	0.49	มาก	3.77	0.68	มาก	3.70	0.53	มาก	3.79	0.62	มาก
2. ด้านวิธีสอน	3.75	0.63	มาก	3.51	0.70	มาก	3.47	0.52	ปานกลาง	3.47	0.52	ปานกลาง
3. ด้านครูผู้สอน	3.75	0.64	มาก	3.46	0.76	ปานกลาง	3.55	0.54	มาก	3.53	0.69	มาก
4. ด้านสื่อการสอน	3.55	0.72	มาก	3.42	0.83	ปานกลาง	3.34	0.62	ปานกลาง	3.42	0.76	ปานกลาง
5. ด้านการวัดผล	4.01	0.55	มาก	3.57	0.74	มาก	3.50	0.54	มาก	3.62	0.69	มาก
รวม	3.80	0.49	มาก	3.54	0.67	มาก	3.51	0.48	มาก	3.58	0.60	มาก

ผลการวิจัยตามตาราง 18 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนด้านวิธีสอนและด้านสื่อการสอนอยู่ระดับปานกลางส่วนด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดไทย	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	PROP
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.71	0.85	2.23	.11
	ภายในกลุ่ม	227	87.04	0.38		
	รวม	229	88.76			
2. ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.17	1.08	2.56	.07
	ภายในกลุ่ม	227	96.07	0.42		
	รวม	229	98.25			
3. ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.72	1.36	2.86	.06
	ภายในกลุ่ม	227	108.01	0.47		
	รวม	229	110.73			
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.08	0.54	0.92	.39
	ภายในกลุ่ม	227	133.13	0.58		
	รวม	229	134.22			
5. ด้านการวัดผล	ระหว่างกลุ่ม	2	7.24	3.62	8.07**	.00
	ภายในกลุ่ม	227	101.81	0.44		
	รวม	229	109.06			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.45	1.22	3.41*	.04
	ภายในกลุ่ม	227	81.58	0.35		
	รวม	229	84.04			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยตามตาราง 19 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่มีความแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏตาราง 20 – 24

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านการวัดผล โดยวิธีการของเซฟเฟ่จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00-4.00	2.00-2.99	1.00-1.99
		3.50	3.57	4.01
3.00-4.00	3.50	0.51**	0.44**	-
2.00-2.99	3.57	0.07	-	-
1.00-1.99	4.01	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 20 พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00-4.00 กับนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00-1.99 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 กับนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00-1.99 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00-4.00 กับนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ใน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	2.00-2.99	3.00-4.00	1.00-1.99
		3.54	3.58	3.80
2.00-2.99	3.54	0.26	0.28**	-
3.00-4.00	3.58	-	0.02	-
1.00-1.99	3.80	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 21 พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00-4.00 กับนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00-1.99 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 กับนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00-1.99 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00-4.00 กับนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามความสนใจ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	สนใจ (N = 149)		ไม่สนใจ (N = 81)		t	PROP
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.99	0.59	3.42	0.49	7.34	.20
ด้านวิธีสอน	3.80	0.53	3.08	0.58	9.54	.53
ด้านครูผู้สอน	3.79	0.55	3.06	0.68	8.71	.09
ด้านสื่อการสอน	3.65	0.66	2.99	0.75	6.88	.37
ด้านการวัดผล	3.78	0.57	3.33	0.78	4.95**	.00
รวม	3.80	0.51	3.17	0.55	8.62	.85

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตาราง 22 พบว่า นักเรียนที่สนใจและไม่สนใจมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา
พิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี
ใน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล
ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 ความถี่ของความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชา
พิมพ์ดีดไทยด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการ
วัดผล

ลำดับที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	ความถี่
ด้านเนื้อหาหลักสูตร		
1	เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่น่าเบื่อ มีเนื้อหามาก ทำให้เรียนไม่ทัน	43
2	เนื้อหาที่นำมาเรียนควรปรับปรุงให้ทันสมัย	23
3	เนื้อหาควรมุ่งเน้นเพื่อใช้ได้จริงไม่ควรเรียนตามเนื้อหา	10
ด้านวิธีสอน		
1	ไม่ควรสั่งงานมาก ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จ	32
2	เน้นการพิมพ์จับเวลา พิมพ์ไม่เร็วงานจึงเสร็จช้า	5
3	อาจารย์อธิบายเข้าใจยาก	4
4	ควรเปลี่ยนวิธีสอนใหม่ ๆ ให้ตื่นเต้น	2
ด้านครูผู้สอน		
1	รับฟังปัญหาของนักเรียนขณะเรียน	11
2	ปล่อยช้า สอนเกินเวลา	8
3	ลดเสียงดังลง ไม่ควรดุเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ	6
4	ชี้แจงเมื่อขึ้นเรื่องใหม่ช้า ๆ	4
5	ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป	3
6	ควรยิ้มแย้มแจ่มใส	2
ด้านสื่อการสอน		
1	เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอ เสียบ่อย	51
2	สื่อการสอนไม่ทันสมัย	22
3	ควรมีสื่อการสอนให้มากกว่านี้	8

ตาราง 23 (ต่อ)

ลำดับที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	ความถี่
ด้านการวัดผล		
1	ข้อสอบควรมีให้เลือกตามความสามารถของนักเรียน	11
2	เกณฑ์คำสุทธิสูงเกินไปควรใช้การวัดอิงกลุ่มนักเรียน	9
3	เรียนจบเรื่องแล้วสอบเลยเพราะนานอาจลืม	5
4	ควรให้สอบเก็บคะแนนมาก ๆ แล้วเลือกคะแนนสูงสุด	3

ผลการวิจัยตามตาราง 23 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล เพิ่มเติมดังนี้

ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่ซ้ำ มีเนื้อหาซ้ำ ทำให้เรียนไม่ทัน ส่วนลำดับรองลงมาคือ เนื้อหาที่นำมาเรียนควรปรับปรุงให้ทันสมัย และเนื้อหาควรมุ่งเน้นเพื่อใช้ได้จริงไม่ควรเรียนตามเนื้อหา

ด้านวิธีสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ไม่ควรสั่งงานมาก ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จ ส่วนลำดับรองลงมาคือ เน้นการพิมพ์จับเวลา พิมพ์ไม่เร็วงานจึงเสร็จช้า อาจารย์อธิบายเข้าใจยาก และควรเปลี่ยนวิธีสอนใหม่ ๆ ให้ตื่นเต้น

ด้านครูผู้สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ รับฟังปัญหาของนักเรียนขณะเรียน ส่วนลำดับรองลงมาคือ ปล่อยซ้ำ สอนเกินเวลา ลดเสียงดังลง ไม่ควรดูเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ชี้แจงเมื่อขึ้นเรื่องใหม่ซ้ำ ๆ ไม่เคร่งเครียดจนเกินไปและควรยิ้มแย้มแจ่มใส

ด้านสื่อการสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอ เสียบ่อย ลำดับรองลงมาคือ สื่อการสอนไม่ทันสมัย และควรมีสื่อการสอนให้มากกว่านี้

ด้านการวัดผล ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ข้อสอบควรมีให้เลือกตามความสามารถของนักเรียน เกณฑ์คำสุทธิสูงเกินไปควรใช้การวัดอิงกลุ่มนักเรียน เรียนจบเรื่องแล้วสอบเลยเพราะนานอาจลืมและควรให้สอบเก็บคะแนนมาก ๆ แล้วเลือกคะแนนสูงสุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยกรเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล ซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัย โดยสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยจำแนกตาม เพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจ
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนพนิตยกรเพชรบุรี ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยกรเพชรบุรี จำนวน 230 คน จาก 3 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี 81 คน สาขางานการขาย 61 คน และสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 88 คน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่สาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี จำนวน 230 คน จาก 3 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี 81 คน สาขางานการขาย 61 คน และสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 88 คน รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้ จำนวน 230 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนพนิตยการเพชรบุรีคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 230 ฉบับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ตัวเลือกเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ รวม 48 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version .11 โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยหาค่าร้อยละ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย จัดกระทำโดยการแจกแจง หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของคะแนนโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4.50 - 5.00	หมายความว่า	มีความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 3.50 - 4.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นเห็นด้วยมาก
ระดับ 2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นเห็นด้วยน้อย
ระดับ 1.00 - 1.49	หมายความว่า	มีความคิดเห็นเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และความสนใจ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

5. สรุปรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จากแบบสอบถามปลายเปิดวิเคราะห์ในรูปความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 230 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 156 คน (ร้อยละ 67.8) เรียนอยู่สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 88 คน (ร้อยละ 38.3) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.99 จำนวน 99 คน (ร้อยละ 43.0) และส่วนใหญ่มีความสนใจในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย จำนวน 149 คน (ร้อยละ 64.8)

2. ผลการวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์

ดีดไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยทำให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้และมีการจำแนกระดับความยากง่ายเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย เพื่อฝึกทักษะผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนทุกหน่วยการเรียนรู้มีการสอดแทรกเนื้อหาคุณธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านวิธีสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านวิธีสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูชี้แจงจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจนก่อนการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน มีขั้นตอนของการเรียนเป็นมาตรฐานสามารถถ่ายทอดคุณธรรมโดยใช้ครูผู้สอนเป็นสื่อและครูจัดให้มีการแข่งขันจับความเร็วเป็นประจำสม่ำเสมอในระดับมาก ส่วนครูจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนเพียงพอ ต่อความต้องการครูได้จัดทำบันทึกพัฒนาการพิมพ์เพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ และครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักการพิมพ์ที่ดีเพื่อให้ ผ่อนคลายและขจัดความเมื่อยล้าในการพิมพ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านครูผู้สอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อธิบายขั้นตอน การปฏิบัติงานพิมพ์ดีดทุกครั้งเมื่อขึ้นบทเรียนใหม่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยตลอดเวลาในการเรียนการสอนและสามารถปรับเปลี่ยนบทเรียนตามเหตุการณ์ปัจจุบันเสมอ อยู่ในระดับมาก ส่วนการจัดกิจกรรมสร้างกระบวนคิดให้ผู้เรียน สร้างบรรยากาศ ให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน ในการเรียน และให้เรียนรู้ตามความสามารถของนักเรียนอย่างเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านสื่อการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านสื่อการสอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นบทเรียนที่ใช้เป็นแบบฝึกหัดพิมพ์มีความทันสมัยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.5 ด้านการวัดผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านการวัดผลโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นจำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจโดยรวมและรายด้าน สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล ต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่สาขางานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่มีความสนใจและไม่สนใจมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีความสนใจและไม่สนใจมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ปรากฏผลดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่ซ้ำ มีเนื้อหามาก ทำให้เรียนไม่ทัน ส่วนลำดับรองลงมาคือ เนื้อหาที่นำมาเรียนควรปรับปรุงให้ทันสมัย และเนื้อหาควรมุ่งเน้นเพื่อใช้ได้จริงไม่ควรเรียนตามเนื้อหา

4.2 ด้านวิธีสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ไม่ควรสั่งงานมาก ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จส่วนลำดับรองลงมาคือ เน้นการพิมพ์จับเวลา พิมพ์ไม่เร็วงานจึงเสร็จช้า อาจารย์อธิบายเข้าใจยาก และควรเปลี่ยนวิธีสอนใหม่ ๆ ให้ตื่นเต้น

4.3 ด้านครูผู้สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ รับฟังปัญหาของนักเรียน ขณะเรียนส่วนลำดับรองลงมาคือ ปล่อยช้า สอนเกินเวลา ลดเสียงดังลง ไม่ควรดุเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ชี้แจงเมื่อขึ้นเรื่องใหม่ช้า ๆ ไม่เคร่งเครียดจนเกินไปและควรยิ้มแย้มแจ่มใส

4.4 ด้านสื่อการสอนข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอ เสียบ่อยลำดับรองลงมาคือ สื่อการสอนไม่ทันสมัย และควรมีสื่อการสอนให้มากกว่านี้

4.5 ด้านการวัดผล ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ข้อสอบควรมีให้เลือกตามความสามารถของนักเรียน เกณฑ์ค่าสุทธิสูงเกินไปควรใช้การวัดอิงกลุ่มนักเรียน เรียนจบเรื่องแล้วสอบเลยเพราะนานอาจลืมและควรให้สอบเก็บคะแนนมาก ๆ แล้วเลือกคะแนนสูงสุด

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล สามารถ อภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและ ประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานด้านงานสำนักงาน นักเรียนมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยครูผู้สอน ได้กล่าวถึงความจำเป็น และความสำคัญ รวมถึงคุณประโยชน์ของวิชาพิมพ์ดีดเพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดี มีความภูมิใจในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิณาด ศรีสุวรรณ (2545 :17) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนการสอนนั้น หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธี การสอน การใช้สื่อประกอบการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และ พัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนคำนึงถึงประสพ การณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติ ที่ดีต่อการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของเนื้อหา การจัด กิจกรรมและประสิทธิภาพที่หลากหลาย มุ่งเน้นการปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะ หลังจากที่ได้ปฏิบัติ แล้ว ทำให้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน สามารถนำความรู้พร้อมทั้งทักษะเหล่านี้ไปปรับใช้ใน ตลาดแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับการวิจัย ของพงศ์ หรดาล (Pong Horadal..1978 : 79 - 78) เกี่ยวกับหลักสูตรว่าหลักสูตรควรเปลี่ยนแปลง ไปตามสภาพสังคมเศรษฐกิจและเทคโนโลยีพัฒนาให้สอดคล้องกับความถนัดและ ความต้องการของ แต่ละบุคคล

สิ่งที่นักเรียนมีความเห็นมากระดับที่หนึ่งคือ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเป็นการฝึกทักษะ พื้นฐานในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุพล เย็นเจริญ (2543 : 49) ที่นักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษามี ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจด้านเนื้อหาหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าข้อที่ นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด คือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดใช้เป็นแนวทางในการเรียนคอมพิวเตอร์ได้ ถ้าเรียนพิมพ์ดีดก่อนจะสามารถเรียนคอมพิวเตอร์ได้รวดเร็วและแม่นยำขึ้นทั้งนี้เพราะเป็นสมรรถ ภาพที่จำเป็นต้องเสริมสร้างคือการใช้คอมพิวเตอร์จัดการงานพิมพ์ให้รวดเร็วและถูกต้องสอดคล้อง กับเอกสารและงานวิจัยของ เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546 : 64) ที่นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาโดยรวม

อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากคือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น

1.2 ด้านวิธีสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ ขณะที่ครูสอนได้ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคนิคการพิมพ์ให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการพิมพ์ดีดไม่ยากสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุนผา โรจนเลิศ (2453 : 47) ได้เปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดด้วยแบบเรียนที่เรียงตามลำดับ ค่าความยากง่าย สาเหตุให้เกิดทักษะในการพิมพ์ดีดที่แตกต่างกัน เพราะผู้เรียนจะไม่รู้สึกว่า พิมพ์ยาก การสร้างแบบฝึกหัดจึงเป็นเรื่องแรงจูงใจ ทำให้ฝึกต่อไปได้ สอดคล้องกับสุจริต เพียรชอบ การพิมพ์ดีดนั้นเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงการสร้างสรรคบุคลิกภาพของนักเรียนจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจึงต้องฝึกฝน ถ่ายทอดให้นักเรียนปฏิบัติ ตามกฎระเบียบในการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ให้เกิดความเคยชิน ดังที่ สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 12) กล่าวว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้หลักสูตรประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมาย เพราะผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอด ปลุกฝังชี้แนะ เป็นผู้เลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เลือกวัสดุอุปกรณ์ จัดกิจกรรมประกอบ การเรียนการสอน และดำเนินการประเมินผล ให้บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนด โดยครูใช้วิธีสอนที่ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง

สิ่งที่นักเรียนมีความเห็นระดับมากระดับหนึ่ง คือ ครูชี้แจงจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจน ก่อนการเรียนในแต่ละบทเรียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอน สอดคล้องกับคำกล่าวของ สุวัฒน์ วรานุสาสณ์ (2536 : 78) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมของครูที่พึงจัดให้กับนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ความมุ่งหมายของการศึกษากลายเป็นความจริงขึ้นมา เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์กับผลการดำเนินงานให้ต่อเนื่องกัน

1.3 ด้านครูผู้สอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ก่อนนำเข้าสู่บทเรียน ต้องมีการเกริ่นนำของรายละเอียดเนื้อหาวิชาเพื่อตั้งสมาธิของนักเรียนให้เป็นหนึ่งเดียว และหลังจากนั้นจะถ่ายทอดนำสื่อประสบการณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน มีความฉลาดแบบเนียนในการถ่ายทอดวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถาวร สารวิทย์ (ม.ป.ป. : 89-90) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน มีความสามารถในการสอน ซึ่งความสามารถในการสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอน อันเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝน และปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะ รวมทั้งต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองด้วย สอดคล้องกับ ลัดดา สุขพานิช (2526 : 1-5) ได้กล่าวว่า ในวิชาพิมพ์ดีดนั้น เป็นวิชาชีพทักษะเฉพาะอย่าง ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีด จำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ

สิ่งที่นักเรียนมีความเห็นระดับมากระดับหนึ่ง คือ อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานพิมพ์ดีด ทุกครั้งเมื่อขึ้นบทเรียนใหม่ ครูต้องเป็นผู้อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานพิมพ์ดีด และมีการปฏิบัติให้เห็นจนเกิดความเข้าใจก่อน ซึ่งสอดคล้องกับ นิภา แนวบุญเนียร (2526 : 75) ได้กล่าวถึง การสอน

วิชาบัญญัติว่าผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาเสียก่อน ว่ามีคุณค่าอย่างไร มีโอกาสที่จะนำไปใช้ได้ใดบ้าง เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546 : 33) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนต้องมีความรู้ ความชำนาญและรู้เทคนิคการใช้อุปกรณ์การบำรุงรักษาได้ ครูจะต้องดำเนินการสอนโดยใช้วิธีสาธิตให้นักเรียนดูเกิดความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านสื่อการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมีความเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพใช้งานได้ มีการดูแลซ่อมบำรุงสม่ำเสมอ โดยช่างจากบริษัทตัวแทนจำหน่าย หากแต่มีอายุการใช้งานมานานและสื่อแผนภูมิและแผนภาพเป็นแบบเรียบง่ายที่จัดทำขึ้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536 : 62) สื่อการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพนั้นคือทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูเพียงแต่ใช้ความคิดและเวลาเพียงเล็กน้อย ก็อาจจะสร้างสื่อการสอนราคาถูก แต่มีคุณค่าสูงได้มากกว่าสถาบันอื่น ๆ

สิ่งที่นักเรียนมีความเห็นระดับมาก คือ บทเรียนที่ใช้เป็นแบบฝึกหัดพิมพ์มีความทันสมัย เป็นเพราะอยู่ในช่วงเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ มาใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) เนื้อหาจึงมีความทันสมัย

1.5 ด้านการวัดผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนรู้เกณฑ์ของการพิจารณาวัดผลแต่ละครั้ง และเก็บรายละเอียดของคะแนนรายบุคคล ทุกครั้งที่มีการวัดผลอาจารย์จะแจ้งให้ทราบและเตรียมพร้อมในการวัดผล

สิ่งที่นักเรียนมีความเห็นระดับมาก คือ มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา เป็นเพราะวิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาที่นำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตนักเรียนจึงให้ความสำคัญกับคะแนนจิตพิสัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรีย์ มาเกิด (2544 : 89) ที่ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญญัติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพนิตยการราชดำเนินธนบุรี พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้านการวัดผลประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก การเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร ซึ่งสอดคล้องกับอุทุมพร ทองอุไร (2530 : 85) ซึ่งกล่าวว่าการประเมินผลนับเป็นความสำคัญในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นขบวนการที่ช่วยตัดสินใจของการมีประสิทธิภาพในการสอน ผลของการประเมินจะช่วยให้ครูได้เห็นภาพสะท้อนว่า จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนของผู้เรียน และการสอนของผู้สอนบรรลุเป้าหมายตามความต้องการ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนิตยการเพชรบุรี จำแนกตามเพศ สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจโดยรวมและรายด้าน เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะ เนื้อหาหลักสูตรมีเนื้อหาความยากง่ายตามลำดับ อีกทั้งมีเวลาจำกัด จึงทำให้นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาการพิมพ์ดีดไทยต่างกัน ด้านวิธีสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ การปรับตัวในขณะที่เรียนรวมถึงการอธิบายของครูผู้สอน ทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยในด้านนี้ต่างกัน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ วิชาพิมพ์ดีดไทยเป็นวิชาที่เน้นทักษะมากกว่าด้านความรู้ความจำ ดังนั้นการวัดผลจึงควรวัดในสิ่งที่ผู้เรียน “ทำได้” มากกว่าวัดในสิ่งที่ผู้เรียน “จำได้” ความสามารถเฉพาะคนส่งผลให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยในด้านการวัดผลต่างกัน ส่วนด้านครูผู้สอนและด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นเพราะว่าครูผู้สอนใช้สื่อการสอนที่มีอยู่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้นักเรียน

2.2 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่สาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะ กรอบเนื้อหาหลักสูตรที่ต่างกัน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต่างกันทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์คุณค่าของความรู้ที่จะนำไปใช้ต่างกันตามจุดประสงค์ของหลักสูตรในแต่ละสาขางาน

เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตรนักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขางานการขาย มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยแตกต่างกับนักเรียนสาขางานการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอนนักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและนักเรียนสาขางานการบัญชี มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสื่อการสอนนักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขางานการขายมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยแตกต่างกับนักเรียนสาขางานการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการวัดผลนักเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขางานการขาย มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยแตกต่างกับนักเรียนสาขางานการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะกรอบด้านเนื้อหาของหลักสูตรต่างกัน ความชำนาญและความถนัดในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดต่างกัน และการใช้วิธีการสอนที่มุ่งเน้นความสามารถของนักเรียนบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยความพยายามของครูผู้สอนกับนักเรียนแต่ละสาขางานจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกันมาก ดังนั้น ความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกันนอกจากนี้องค์ประกอบด้านการเรียนการสอนซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล เน้นองค์ประกอบต่อการจัดส่วนเดียวกัน จึงทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีความสนใจและไม่สนใจมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนที่มีความสนใจสามารถเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติได้ดีกว่า นักเรียนที่ไม่สนใจ ซึ่งส่งผลต่อเกณฑ์การวัดผลที่ใช้เกณฑ์การประเมินคล้ายกัน ทำให้ผลสรุป แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร ควรสอดแทรกเนื้อหาที่เน้นคุณธรรมจริยธรรมให้อยู่ในรูปแบบของแบบพิมพ์มากขึ้น
2. ด้านวิธีสอน ควรจัดเวลาเรียนเสริมหรือเรียนนอกเวลาเพิ่มมากขึ้นและจัดบันทึกพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและให้นักเรียนปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการใช้ห้องพิมพ์ดีดเพื่อลดความเมื่อยล้า
3. ด้านครูผู้สอน ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและนำกิจกรรมการเรียนที่สร้างกระบวนการคิดให้นักเรียนและให้งานกับนักเรียนตามความรู้ความสามารถ
4. ด้านสื่อการสอน ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ดีดที่มีสภาพใช้งานได้เพียงพอ ตรวจสอบสภาพเครื่องพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ มีการนำสื่อสิ่งพิมพ์ต่างมาประยุกต์ในการเรียนและจัดวางเก้าอี้ให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียน
5. ด้านการวัดผล ควรจัดประเมินโดยมีการกำหนดเนื้อหาและเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงานจนสมบูรณ์ทันเวลา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาทัศนคติของนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาพิมพ์ดีด สังกัดสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. สำรวจปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด เพื่อนำปัญหาที่พบมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยให้เป็นที่พึงพอใจของนักเรียนและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมวิชาการ. (2535). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จรรยาพร ธรนิษฐ์. (2544). แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- จัญญ ชูลาภ (2541). การวิจัยการศึกษาวิชาชีพ. เอกสารประกอบคำบรรยายสัมมนาศึกษานิเทศก์
กรมอาชีวศึกษา.
- เฉลิม สีนเกษตร. (2546) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อชุมนุมออมทรัพย์เพื่อการศึกษา
ตนเองโรงเรียนวัดโพธิ์ทัยมณี (ศิริพรรณพิทย) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ. (2536). ระบบสื่อสารการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการสอน การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล. (2527). การพัฒนาหลักสูตรจากสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- นิภา แนวบุญเนียร. (2526). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน.
คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา ทรัพย์เกิด. (2546). เปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีด ในวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ของ
นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพนิตยบาลเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ที่เรียน
ด้วยแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย และแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ. สารนิพนธ์
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

- บุบผา โรจนเลิศ. (2543). การเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดภาษาไทยเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่าย และแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2521). การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประกาศรี ออมสิน. (2533). การจัดการเรียนการสอนวิชาธุรกิจ. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดระบบการสอนการงานพื้นฐานอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- ปิยวรรณ ขวลิต. (2540). พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- พาณี ล้ออุทัย และสุธรรม วิชชุรังษี. (2546). ตำราเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1. กรุงเทพฯ. บริษัทพัฒนาวิชาการ (2535) จำกัด.
- เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ หรดาล. (2531). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมเชิงระบบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2541). ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รุจิราถ ศรีสุวรรณ. (2545). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- ลาวันย์ จักรานุกัณ. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา สุขพานิช. (2536). เอกสารประกอบการสอนวิชาสอนพิมพ์ดีด. ปก กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. ศูนย์ส่งเสริม วิชาการ. สมบูรณ์ แซ่เจ็ง. (2532). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยวิธีสอนด้วย แบบฝึกหัดต่างกัน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- สำออง งามวิชา. (2541). การวิจัยธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริจันทร์ สติกรกุล เดชพาพงษ์. (2541). วารสารการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ (ฉบับที่ 73).
- สิริพร หอมดี. (2545). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนทร จันทร์ศรี. (2530). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรีย์ มาเกิด. (2544). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การราชดำเนิน .ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วรรณสาสน์. (2536). เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวณี ลิกขาบัณฑิต. (2538). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อุทุมพร ทองอุไร. (2530). การวัดและการประเมินการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการ วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม.
- เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537). ครูและการสอน. เพชรบุรี : คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- Alkin, Marvin C. (1970). *Using Evaluations : Does Evaluation Make a Difference*. Berely Hills.
- Good, J.T. (1967). *Psychology of the classroom...Englewood dliffs*, New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Griffin M.A, McElvey R.H.& McGahee. D.J. (1993, April). "A Study of Keyboarding Trends". *Business Eduxation Forym*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
โรงเรียนพลชัยการเพชรบุรี

แบบสอบถามเรื่อง
ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว/ของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ
 - ☐ ชาย
 - ☐ หญิง
2. สาขางาน
 - ☐ การบัญชี
 - ☐ การขาย
 - ☐ คอมพิวเตอร์
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม 2 ภาคเรียนของชั้น ปวช.ปีที่ 1)
 - ☐ คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00 - 4.00
 - ☐ คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.99
 - ☐ คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00 - 1.99
4. ความสนใจ
 - ☐ สนใจ
 - ☐ ไม่สนใจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนัสนิคมการเพชบุรี รวม 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละข้อมีค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้ 5 คำตอบ

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง ความคิดเห็นเห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง ความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง ความคิดเห็นเห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง ความคิดเห็นเห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
1	การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยทำให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้					
2	การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์					
3	มีการจำแนกระดับความยากง่ายเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย เพื่อฝึกทักษะผู้เรียน					
4	รูปแบบต่าง ๆ ในการฝึกพิมพ์สามารถช่วยเพิ่มองค์ความรู้โดยรวมให้ผู้เรียน					
5	ทุกหน่วยการเรียนรู้มีการสอดแทรกเนื้อหาด้าน คุณธรรม					
6	การเรียนวิชาพิมพ์ดีดนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นได้					
7	แบบฝึกหัดพิมพ์มีเนื้อหาหลากหลายทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการพิมพ์ดีดประยุกต์เพิ่มขึ้น					
	ด้านวิธีการสอน					
8	ครูชี้แจงจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจนก่อนการเรียนในแต่ละบทเรียน					
9	มีขั้นตอนของการเรียนเป็นมาตรฐานสามารถถ่ายทอดคุณธรรมโดยใช้ครูผู้สอนเป็นสื่อ					
10	ครูมีเทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1-2 แตกต่างกัน					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีให้นักเรียนได้อย่างชัดเจน					
12	ครูนำเทคนิคใหม่ที่สามารถเพิ่มความรู้หรือมีวิธีการสอนใหม่มาใช้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทยเสมอ					
13	ครูได้จัดทำบันทึกพัฒนาการพิมพ์เพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ					
14	ครูจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนเพียงพอต่อความต้องการ					
15	ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องให้นักเรียนดูก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ					
16	ครูดูแลนักเรียนที่มีข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด					
17	ครูสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีแก้ปัญหาข้อขัดข้องขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด					
18	ครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดไทยอย่างเคร่งครัด					
19	ครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักการพิมพ์ดีดที่ดีเพื่อให้ผ่อนคลายและขจัดความเมื่อยล้าในการพิมพ์					
20	ครูจัดให้มีการทดสอบการพิมพ์ถูกต้อง					
21	ครูจัดให้มีแข่งขันจับความเร็วเป็นประจำสม่ำเสมอ					
ด้านครูผู้สอน						
22	อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานพิมพ์ดีดทุกครั้งเมื่อขึ้นบทเรียนใหม่					
23	สามารถปรับเปลี่ยนบทเรียนตามเหตุการณ์ปัจจุบันเสมอ					
24	ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ให้นักเรียนทราบทันที					
25	มีความฉลาดแบบเนียนในการถ่ายทอดวิชา					
26	ชี้แจงปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล					
27	ให้เรียนรู้งานตามความสามารถของนักเรียนอย่างเหมาะสม					
28	สร้างความเข้าใจที่ดีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด					
29	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยตลอดเวลาในการเรียนการสอน					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
30	พิจารณาปัญหาการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
31	จัดกิจกรรมสร้างกระบวนคิดให้ผู้เรียน					
32	อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ ให้เพียงพอตามจำนวนนักเรียน					
33	สร้างบรรยากาศ ให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน ในการเรียน					
34	ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนพิมพ์ดีดไทย					
	ด้านสื่อการสอน					
35	เครื่องพิมพ์ดีดมีหลายแบบแต่ละแบบรวมกันแล้วมีจำนวนเพียงพอ กับการเรียน					
36	เครื่องพิมพ์ดีดมีสภาพพร้อมใช้งาน					
37	ครูใช้แผนภูมิ แผนผัง แบบเรียน ที่ประกอบบทเรียนเข้ากับเนื้อหา ที่สอน					
38	บทเรียนที่ใช้เป็นแบบฝึกหัดพิมพ์มีความทันสมัย					
39	มีการนำสื่อสิ่งพิมพ์มาประยุกต์ใช้ในการสอน					
40	ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวกต่อการใช้ โต๊ะเก้าอี้ มีลักษณะสัมพันธ์กับทำเนียงพิมพ์ที่ต้องการ					
41	มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ					
	ด้านวัดผล					
42	นักเรียนทราบเกณฑ์การวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด					
43	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทยมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติและความรู้ ในการพิมพ์					
44	มีการตรวจสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้งที่มีการวัดผล					
45	มีเกณฑ์ประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดไทยแต่ละวิชา					
46	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา					
47	มีการประเมินผลพฤติกรรมการเรียนพิมพ์ดีด					
48	จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้					

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชา
พิมพ์ไทย

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนได้โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาหรือ
ความต้องการของนักเรียนในแต่ละด้าน

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. ด้านวิธีสอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. ด้านครูผู้สอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

4. ด้านสื่อการสอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

5. ด้านวัดผล

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/5583

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวดวงดี ศรีสม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัทกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์นิตยา ทวีพย์เกิด เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวดวงดี ศรีสม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 07-0373499

ที่ ศธ 0519.12/ 5384

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวดวงดี ศรีสม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพลชัยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพลชัยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวดวงดี ศรีสม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/ 5384

วันที่ 15 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวดวงดี ศรีสม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพนมชยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สิฏฐากร ชุทรัพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพนมชยการเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวดวงดี ศรีสม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๐๔๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวดวงดี ศรีสม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนมขจรการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกสรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพนมขจรการเพชรบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวดวงดี ศรีสม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 04-008-4970

ที่ ศธ 0519.12/๔ ๖๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวดวงดี ศรีสม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 230 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวดวงดี ศรีสม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 04-008-4970

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์	หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์จุงใจ แสงพันธุ์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์นิตยา ทรัพย์เกิด	ครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถาม

ตาราง 24 ค่า IOC ของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่า (IOC)	ข้อ	ค่า (IOC)
1	0.67	25	0.67
2	0.67	26	1.00
3	0.67	27	1.00
4	0.67	28	1.00
5	0.67	29	1.00
6	1.00	30	1.00
7	1.00	31	1.00
8	1.00	32	0.67
9	0.67	33	0.67
10	0.67	34	0.67
11	0.67	35	0.67
12	1.00	36	1.00
13	1.00	37	1.00
14	1.00	38	1.00
15	1.00	39	1.00
16	0.67	40	0.67
17	0.67	41	0.67
18	1.00	42	0.67
19	0.67	43	1.00
20	0.67	44	1.00
21	0.67	45	1.00
22	0.67	46	1.00
23	0.67	47	1.00
24	0.67	48	1.00

ตาราง 2 ค่า (r_{xy}) ของแบบสอบถาม

ข้อ	ค่า (r_{xy})	ข้อ	ค่า (r_{xy})
1	0.61	25	0.81
2	0.66	26	0.65
3	0.54	27	0.70
4	0.56	28	0.69
5	0.72	29	0.78
6	0.63	30	0.67
7	0.56	31	0.76
8	0.51	32	0.61
9	0.76	33	0.66
10	0.59	34	0.72
11	0.74	35	0.70
12	0.76	36	0.68
13	0.79	37	0.69
14	0.72	38	0.44
15	0.85	39	0.73
16	0.68	40	0.57
17	0.65	41	0.60
18	0.70	42	0.72
19	0.57	43	0.78
20	0.74	44	0.77
21	0.75	45	0.74
22	0.72	46	0.74
23	0.62	47	0.64
24	0.65	48	0.63

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

ประวัติย่อของผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวดวงดี ศรีสม
วันเดือนปีเกิด	14 เมษายน 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199/1 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
พ.ศ. 2545	ปริญญาตรี การบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) วิชาการบัญชี จากสถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พ.ศ. 2549	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ